

TILSYNS- RAPPORT

Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning

Periodisk tilsyn med systematisk kvalitetsarbeid

2022



NOKUT – Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen – er et faglig uavhengig forvaltningsorgan under Kunnskapsdepartementet.



NOKUTs samfunnsoppdrag, oppgaver og faglige uavhengighet er definert i universitets- og høyskoleloven og er nærmere spesifisert i forskrifter. I tillegg utfører NOKUT tilsyns- og forvaltningsoppgaver etter delegasjon fra departementet.



Formålet med NOKUTs virksomhet er å sikre og fremme kvalitet i utdanning ved

- å føre tilsyn med, informere om og bidra til å utvikle kvaliteten i norsk høyere utdanning og høyere yrkesfaglig utdanning
- å godkjenne og informere om utenlandsk utdanning og informere om mulighetene for godkjenning av utenlandsk utdanning og kompetanse i Norge



NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet kan ha tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning, høyere yrkesfaglig utdanning og godkjent høyere utenlandsk utdanning.



NOKUT bruker sakkyndige i akkrediteringer, tilsyn, evalueringer, godkjenning av utenlandsk utdanning og prosjekter.

Du kan lese mer om arbeidet vårt på nokut.no.



NOKUT er sertifisert som miljøfyrtårn

Institusjon	Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning
Sakkyndige	Jeppe Emmersen, Emelie Johansen, John McNicol (leder) og Marit Reitan
Dato for vedtak	25. oktober 2022
NOKUTs saksnummer	21/08170

Forord

NOKUT fører tilsyn med kvaliteten i høyere utdanning og skal bidra til kvalitetsutvikling ved institusjonene. Dette gjør vi blant annet gjennom å føre tilsyn med institusjonenes systematiske kvalitetsarbeid. Alle norske universiteter og høyskoler er pålagt å ha dokumenterte interne systemer for kvalitetssikring av utdanningen. Det skal ikke gå mer enn åtte år mellom hvert tilsyn med en institusjons systematiske kvalitetsarbeid.

Denne tilsynsrapporten består av innstillingen fra den sakkyndige komiteen (kapittel 1–5) og Dronning Mauds Minne Høgskoles uttalelse til den sakkyndige komiteens vurderinger (kapittel 6). Disse dokumentene var grunnlaget for behandlingen i NOKUTs styre 25. oktober 2022, hvor følgende vedtak ble fattet:

Det systematiske kvalitetsarbeidet ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning har vesentlige mangler. Frist for oppretting er 25. oktober 2023.

Den sakkyndige komiteen hadde følgende sammensetning:

- John McNicol, prodekan ved Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, UiT Norges arktiske universitet (komiteleder)
- Marit Reitan, prorektor for utdanning ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
- Jeppe Emmersen, prodekan for utdanning ved Aalborg universitet
- Emelie Johanne Johansen, student ved NORD universitet

Den sakkyndige komiteen har vurdert det systematiske kvalitetsarbeidet ved Dronning Mauds Minne Høgskole basert på skriftlig dokumentasjon fra institusjonen og besøk ved institusjonen 30. – 31. mars 2022. Komiteen leverte sin innstilling 30. juni 2022.

Seniorrådgivere Agnethe Nilstad og Olve Iversen Hølaas har vært NOKUTs saksansvarlige i tilsynet. NOKUT ønsker å takke den sakkyndige komiteen for vel utført arbeid. Vi vil også takke alle ansatte og studenter ved Dronning Mauds Minne Høgskole som har bidratt til komiteens arbeid gjennom å dokumentere kvalitetsarbeidet, delta på intervjuer og annet.

Oslo, 25. oktober 2022

Kristin Vinje

Abstract

Since 2003, Norwegian higher education institutions are subject to an external review of their quality work every six to eight years. The review is conducted by the Norwegian Agency for Quality Assurance in Education (NOKUT), in compliance with the European Standards and Guidelines 2015 (ESG) and based on the Act relating to universities and university colleges as well as the Ministerial Quality Assurance Regulations and NOKUT's Academic Supervision Regulations. A possible outcome of non-compliance with existing regulations can lead to limitations in the institution's accreditation rights.

The reviews are carried out by expert committees appointed by NOKUT and are based upon comprehensive documentation submitted by the respective institutions on the strategy, setup and implementation of their internal quality assurance systems and systematic quality work. An examination of the documentation is followed by an on-campus site visit, where institutional key actors, such as leadership, relevant faculty members, administrative staff and students are interviewed.

Queen Maud University College (QMUC) was established in 1947 and was accredited as a university college in 2008. The main aim of the college is to educate early childhood education teachers. The college provides a bachelor's degree in early childhood education teaching and four master's degree programmes serving the same sector. QMUC has 1400 students, a faculty of 110 man-years, and a staff of 55 in leadership and administrative roles.

In 2022, QMUC underwent an external periodic review for the second time. The expert committee concluded that the college's quality assurance system and quality work did not meet the formal requirements as set by the legal framework for universities and university colleges in Norway. The committee finds that QMUC fails to comply with a total of eight of the nine regulations selected for the periodic review.

The committee finds QMUC failing to comply with the University and University Colleges Act where the Act is regulating that universities and university colleges must have a satisfactory internal system for quality assurance that will ensure and further develop the quality of the education. Furthermore, the committee argues that QMUC's quality assurance system has remained largely unchanged since 2014, despite a development of the college and its student mass as well as changes in relevant national regulations. Additionally, QMUC fails to comply to the regulation demanding that institutions carry out periodic evaluations of its study programmes; it has neither a system for periodic evaluations nor any finalised evaluations. Finally, QMUC fails to comply with all six regulations under chapter four "Institution's Systematic Quality Assurance" of the Academic Supervision Regulations. These include systematic quality work based on the institution's strategy, descriptions of roles and feedback routines, quality culture and involvement, internal control of new and existing study programmes, collecting and implementing data for enhancing study quality, as well as guidelines for developing their study portfolio.

Indisputably, QMUC has documented institutional awareness towards the learning and well-being of its students. However, over several years the college has not updated its quality assurance system, leaving the college with a cumbersome system unfit for purpose. The systematic quality assurance work has suffered from an outdated system and thus does not meet standards of quality assurance as specified in national regulations. QMUC needs to undergo a new external periodic review and must provide new documentation addressing all formal requirements within October 25th 2023.

Innhold

1 Om tilsynet ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning (DMMH)	7
2 Om DMMH og organiseringen av kvalitetsarbeidet	8
2.1 Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning	8
2.2 Organisering av kvalitetsarbeidet	10
3 Vurderinger og konklusjoner for de enkelte kravene	15
3.1 Universitets- og høyskoleloven	15
3.2 Studiekvalitetsforskriften	22
3.3 Studietilsynsforskriften	24
4 Komiteens konklusjon	46
5 Vedlegg til komiteens rapport til NOKUT	49
6 DMMHs uttalelse til innstillingen.....	51

1 Om tilsynet ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning (DMMH)

Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning (DMMH) ble 1. oktober 2021 bedt om å sende inn dokumentasjon på hvordan kvalitetsarbeidet oppfyller gjeldende krav i lov og forskrifter. I tillegg til dokumentasjon på kvalitetsarbeidet på institusjonsnivå ba NOKUT DMMH om å sende inn dokumentasjon på kvalitetsarbeidet ved følgende studietilbud:

- bachelor i barnehagelærerutdanning (Trondheim)
- master i spesialpedagogikk med vekt på tidlig barndom (Trondheim)
- nasjonal lederutdanning for styrere i barnehage (Ålesund)

DMMH sendte inn dokumentasjon 28. januar 2022, og høgskolen ettersendte dokumentasjon på forespørsel fra NOKUT 17. mars og 28. juni 2022. Studentorganet sendte sin uttalelse 28. januar 2022.

NOKUT gjennomførte et institusjonsbesøk ved høgskolen 30.–31. mars 2022. Den sakkyndige komiteen intervjuet da representanter fra institusjonens øverste ledelse, studenter med og uten tillitsverv, læringsmiljøutvalget, kvalitetssikringsorganet, strategisk råd, undervisere og emneansvarlige, studieprogramansvarlige, seksjonsledere, praksisveiledere og praksislærere, eksterne samarbeidspartnere og høgskolens styre.

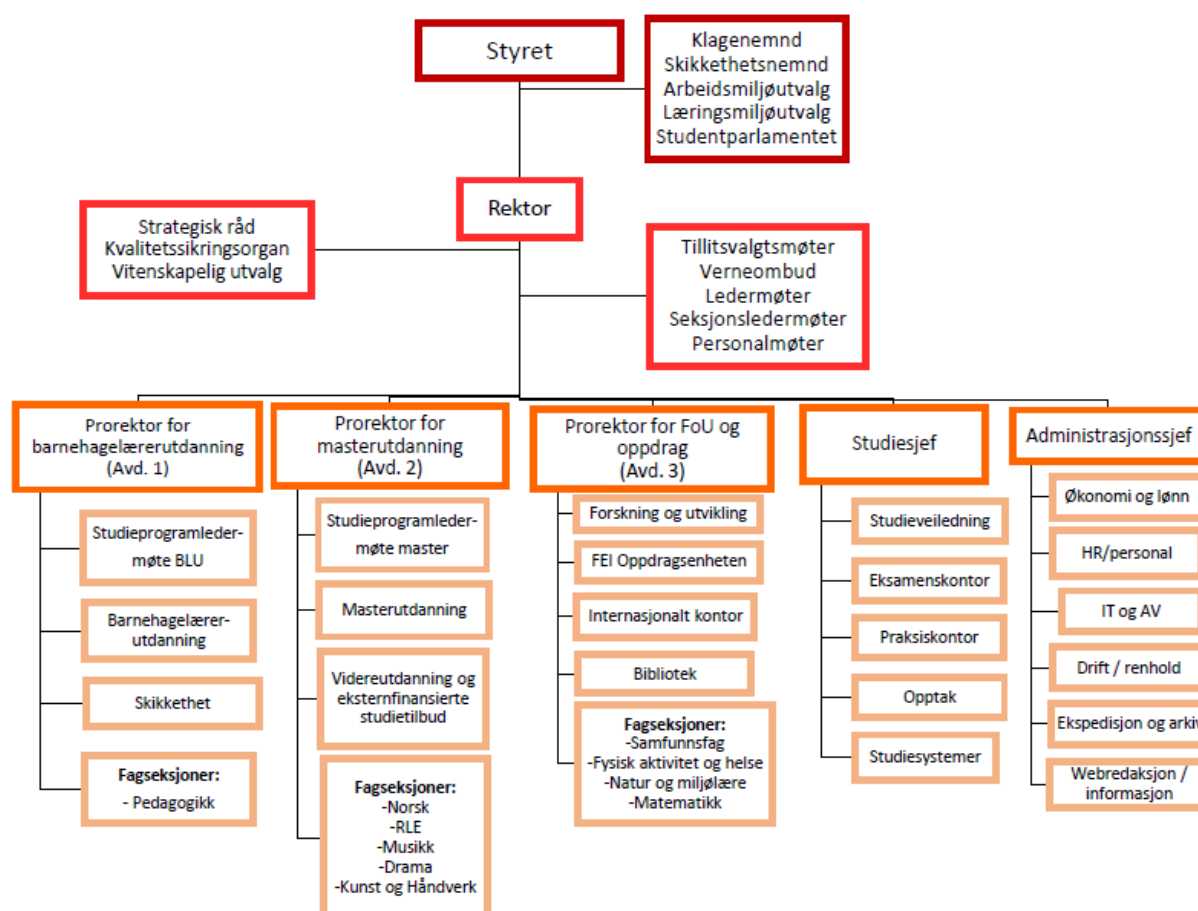
Vurderingene til den sakkyndige komiteen er basert på dokumentasjon fra institusjonen og intervjuer under institusjonsbesøket. Oversikt over den skriftlige dokumentasjonen er tilgjengelig i elnnsyn – offentlig elektronisk postjournal.

2 Om DMMH og organiseringen av kvalitetsarbeidet

2.1 Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning

Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning (DMMH) ble grunnlagt i 1947 som Barnevernsinstituttet. Menighetspleienes Landsforbund opprettet institusjonen som et fellestiltak for menighetene, med formålet å tilby barnehagelærerutdanning på et kristent grunnlag. DMMH er lokalisert på Campus Dalen i Trondheim. Fra 2019 kunne DMMH tilby deltidsutdanningen *barnehagelærerutdanning med vekt på ledelse* i Kristiansund, og i 2021 startet *nasjonal lederutdanning for styrere i barnehager* opp i Ålesund. Høgskolen eier i tillegg Frøset gård i Bymarka i Trondheim, som benyttes aktivt i undervisningen.

DMMH er i dag den eneste høgskolen i landet som er spesialisert innen utdanning av barnehagelærere. Høgskolen er en selvstendig stiftelse med tilknytning til Den norske kirke, og stiftelsens styre er også styre for høgskolen. Kirkerådet, Nidaros biskop, Normisjon, og IKO – Kirkelig pedagogisk senter oppnevner representanter til DMMHs styre.



Figur 1: Organisasjonskart over DMMH

Høgskolens ledelse består av rektor, som er høgskolens faglige og administrative leder, prorektor for barnehagelærerutdanning, prorektor for masterutdanning, prorektor for FoU og oppdrag, administrasjonssjef, studiesjef og økonomisjef. DMMH er en matriseorganisasjon, hvor de vitenskapelig ansatte er organisert i ti faglige seksjoner som ledes av hver sin seksjonsleder. Høgskolen har om lag 165 ansatte, hvorav 116 er vitenskapelig ansatte og de øvrige utgjør høgskolens administrasjon. DMMH hadde i 2021 nærmere 1500 registrerte studenter og tilbyr 25 ulike studieprogram på heltid og deltid.

Dronning Mauds Minne Høgskole og NOKUT

DMMH ble akkreditert som høgskole høsten 2008. Som akkreditert høgskole har DMMH faglige fullmakter til å opprette egne studietilbud på bachelornivå, men må søke NOKUT om akkreditering av utdanninger på master- og doktorgradsnivå. I 2015 fikk høgskolen akkreditert sin første masterutdanning, *master i barnehageledelse*. Samme år ble også *master i barnekultur og kunstpedagogikk* akkreditert av NOKUT. I 2016 ble porteføljen utvidet med to nye masterutdanninger: *master i barnehagekunnskap – barndom i et samfunn i endring* og *master i spesialpedagogikk med vekt på tidlig barndom*.

I 2013–2014 gjennomførte NOKUT prøveevalueringer som en del av utviklingen av en ny modell for periodisk evaluering av institusjonenes kvalitetsarbeid. Dette var gjort i et samarbeid med noen institusjoner som Kunnskapsdepartementet hadde unntatt fra 6-årsregelen for evaluering av system for kvalitetssikring. DMMH var en del av denne prøveevalueringen. NOKUT ønsket å se på hvilken betydning innføringen av nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk og læringsutbytte ville få for internt kvalitetsarbeid. Forventninger til god praksis i kvalitetsarbeidet, herunder beskrevet som «fokus på studentenes læringsutbytte» og «ivaretagelse av faglige fullmakter», ble lagt til grunn for evalueringen. Det ble oppnevnt en sakkyndig komité som gjennomførte evalueringen.

I perioden prøveevalueringen ble gjennomført, var DMMH i overgangen mellom to kvalitetssikringssystemer, og det nye systemet var ikke ferdigstilt på evalueringstidspunktet. Det ble derfor vanskelig å vurdere kvalitetsarbeidet etter de nye kriteriene. Komiteen påpekte at det forutsettes at høgskolen også i en overgangsfase til nytt system gjennomfører kvalitetssikringen den er pålagt å gjøre, slik at verdifull informasjon om studiekvaliteten ikke går tapt. Komiteen var av den oppfatning at utviklingen av kvalitetsindikatorer ikke var ferdig på evalueringstidspunktet, og at DMMH burde tydeliggjøre hvordan studentenes læringsutbytte skal inngå i kvalitetsarbeidet og bidra til økt kvalitet i utdanningene. Det nye kvalitetssikringssystemet ved DMMH ble ifølge høgskolen tatt i bruk i studieåret 2014/15.

2.2 Organisering av kvalitetsarbeidet

Kvalitetssystemet

Systematisk arbeid med kvalitet er eksplisitt nevnt i DMMHs strategiske plan, blant annet under «Mål for utdanning, læringsmiljø, forskning og utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet», hvor det heter som følger:

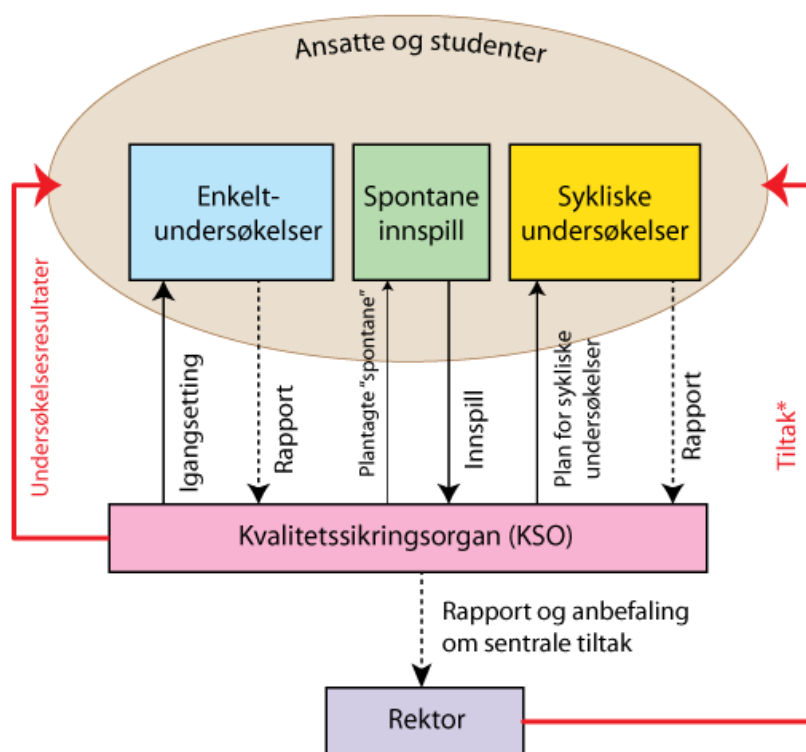
Barn og barnehager har behov for høyt kvalifiserte barnehagelærere, og DMMH skal tilby forskningsbasert utdanning av høy kvalitet på bachelor- og masternivå. Vi skal fremme en kvalitetskultur blant studenter og ansatte. Kvalitetssystemets indikatorer skal være utformet og brukt slik at målene våre nås.

DMMH sitt kvalitetssystem består av to deler – en generell del og en operativ del. Den generelle delen ble vedtatt av høgskolens styre i 2014 og erstattet høgskolens tidligere system fra 2006. På samme tid ble ferdigstilling og kontinuerlig videreutvikling av den operative delen av kvalitetssystemet delegert til rektor. Den *generelle* delen beskriver selve systemet og legger vekt på hvordan høgskolen sikrer at studentene oppnår læringsutbyttet som fag- og studieplaner beskriver, og på utvikling og vedlikehold av studieplaner. Den *operative* delen beskriver bruken av systemet og inneholder informasjon om organisering, gjennomføring av undersøkelser, innhenting og oppbevaring av data, roller og rapportering. Den operative delen har til hensikt å være dynamisk og tilpasses høgskolens behov etter hvert som de endrer seg.

Som en del av kvalitetssystemet inngår også høgskolens kvalitetsindikatorer, som beskrives som faktorer som sannsynliggjør kvalitet. Høgskolen har definert fem kvalitetsindikatorer, som hver består av underliggende presiseringer i form av totalt 26 delindikatorer:

- 1) **Studieplanene** oppdateres årlig på grunnlag av ny kunnskap og erfaringer.
- 2) **Profesjonsinnretningen** på studiet sikres gjennom systematisk samarbeid mellom høgskolen og praksisbarnehagene, og ved fokus på samspillet mellom teori og praksis i undervisningen.
- 3) **Undervisningspersonalet og praksislærere** har tilstrekkelig kompetanse og utvikler den gjennom erfaring, etter- og videreutdanning og FoU-arbeid.
- 4) **Studentenes** egeninnsats står i forhold til det studiene og den framtidige profesjonsrollen krever.
- 5) **Læringsmiljøet** er optimalisert for både studenter og lærere, innenfor de totale rammene som utdanningen er gitt.

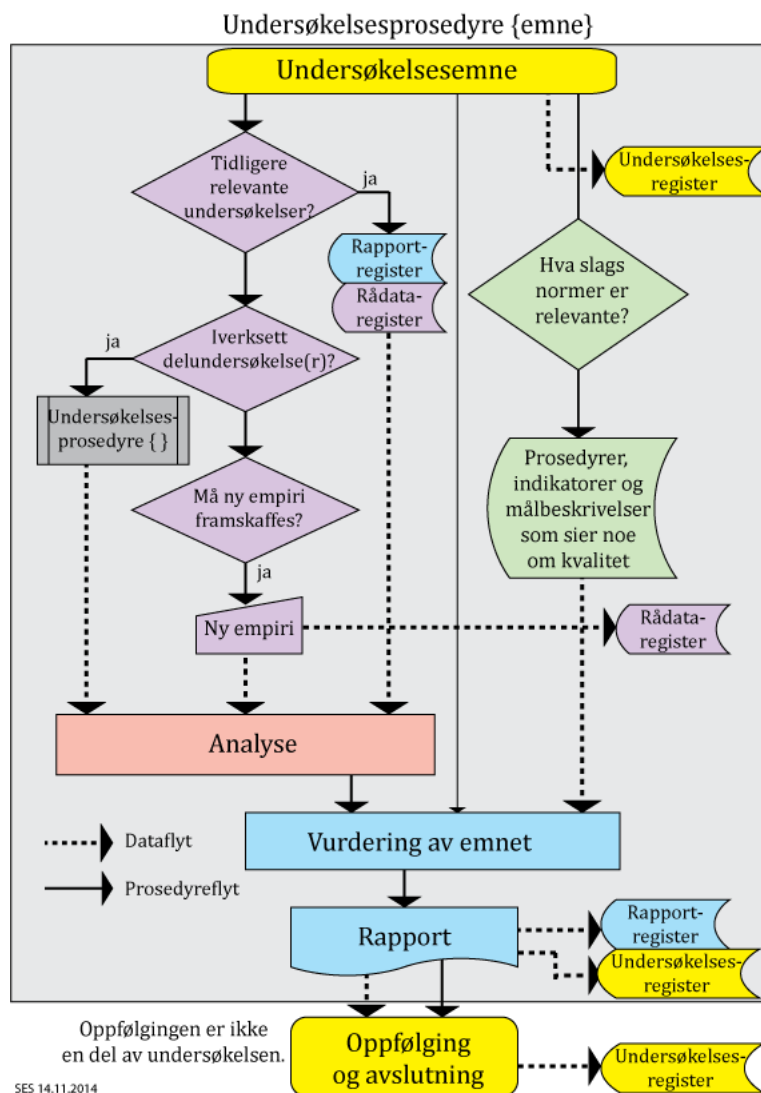
Kvalitetsindikatorene skal styre igangsetting av undersøkelser, hvilken metode som skal benyttes, og hvem som skal involveres i undersøkelsene. I tillegg er kvalitetsindikatorene sentrale i årsrapporten, som utformes med utgangspunkt i kvalitetsindikatorene og i hvilken grad de enkelte indikatorene er oppnådd. Undersøkelser er beskrevet som en sentral arbeidsform i kvalitetsarbeidet ved høgskolen. Den praktiske tilretteleggingen av kvalitetssystemet er organisert gjennom tre ulike typer undersøkelser, som alle skal igangsettes av Kvalitetssikringsorganet (KSO): sykliske undersøkelser, enkeltundersøkelser og spontane innspill (figur 2).



*) Såfremt ikke tiltak allerede er besluttet på lavere administrativt nivå i følge fullmakt

Figur 2: Hovedelementer i høgskolens undersøkelser, rapportering og tiltak

Kvalitetssystemet har en egen undersøkelsesprosedyre som beskriver hvordan høgskolen skal gjennomføre sine undersøkelser. Denne prosedyren skal sikre at undersøkelser skjer gjennom tre faser, som ender i en rapport med oppsummering og forslag til tiltak (figur 3).



Figur 3: Kvalitetssystemets undersøkelsesprosedyre

Aktørenes ansvar og oppgaver

Styret har det overordnede ansvaret for høgskolens drift og utvikling og fatter vedtak i saker som ikke er delegert til lavere nivå i delegasjonsreglementet. Styret består av ti medlemmer med stemmerett som er oppnevnt av Nidaros biskop (2), Kirkerådet (2), Normisjon (1), IKO Kirkelig Pedagogisk senter (1), ansatte på DMMH (2) og studentene (2). Styret velger sin leder og nestleder blant styrets eksterne representanter for en periode på to år. Ansattrepresentanter velges for to år og studenter for ett år. Styret har vedtatt kvalitetssystemets generelle del, og kvalitetsmeldinger presenteres og diskuteres i styret. Styret har et eget årshjul med definerte arbeidsoppgaver og vedtaksplaner og møtes seks til syv ganger i året.

Høgskoleledelsen består av rektor, prorektor for barnehagelærerutdanning, prorektor for masterutdanning, prorektor for FoU og oppdrag, studiesjef og administrasjonssjef. Rektor

er øverste leder for hele virksomheten og står ansvarlig overfor styret. Prorektorene er de øverste lederne for både seksjoner og studieprogrammer og har personalansvar for de vitenskapelige tilsatte og ansvar for å utnevne emneansvarlige ved sine studieprogram.

Seksjonslederne leder de ti ulike fagseksjonene og har et faglig ansvar i sine seksjoner. Personalansvaret ligger hos høgskolens tre prorektorer.

Studieledere og studieprogramledere har det operative ansvaret for at kvalitetsarbeidet i alle emnene blir ivaretatt, og koordinerer møter og planer mellom ulike emner ved de ulike studieprogrammene. Ved heltidsprogrammene på bachelornivå kalles denne rollen studieleder, mens den på deltidsstudiene på bachelornivå og på alle masterstudiene kalles studieprogramleder.

Råd og utvalg

Studieprogramråd er et rådgivende organ til prorektor i saker som angår barnehagelærerutdanningen og masterutdanningen. Organet består av emneansvarlige for emner som inngår i studieprogrammet, samt en representant fra studieadministrasjonen. I ny barnehagelærerutdanning (ny BLU) deltar i tillegg studieleder, prorektor, studiesjef og praksisansvarlig. Studentparlamentet kan være representert med inntil to representanter, og det er ønskelig at ett til to eksterne medlemmer fra praksisfeltet innkalles til møter én til to ganger i året. I programrådet er det vekt på å drøfte, utvikle og koordinere emnene og studieprogrammet som helhet, på tvers av fagseksjonene. Programrådet utarbeider også et eget årshjul for emneansvarlige og et årshjul for emnemøter. Studieprogramleder / studieleder BLU er ansvarlig for beslutninger som gjelder studieprogrammet og dets emner.

Strategisk råd er ifølge dokumentasjonen høgskolens sentrale strategiske organ og kan uttale seg om høgskolens overordnede strategier knyttet til alle vesentlige virksomhetsområder som undervisning, FoU, ekstern virksomhet, økonomi og drift. Vedtakene i Strategisk råd skal være på et prinsipielt nivå. Strategisk råd består av seksjonslederne, to representanter fra professor- og dosentgruppen (begge kjønn og ulike fag skal være representert), rektor, prorektorene, administrasjonssjef, studiesjef, leder for FEI Oppdragsenheten, én representant for de administrativt ansatte, studentparlamentsleder og tre studentrepresentanter. Rektor er sekretær for rådet og lager saksliste i samarbeid med leder. Strategisk råd avholder to strategiseminarer årlig, og rektor bruker tilrådingene fra Strategisk råd i sitt daglige arbeid og i saksfremlegg til styret.

Kvalitetssikringsorganet (KSO) er et rådgivende organ som har ansvar for å sikre at DMMH til enhver tid har et tilfredsstillende kvalitetssikringssystem som dokumenterer og sikrer det kontinuerlige arbeidet med studiekvalitet. KSO kontrollerer at kvalitetssystemets prosedyrebeskrivelser blir fulgt, har ansvar for planlegging av høgskolens sykliske undersøkelser og utarbeider en årsrapport om kvalitetsarbeidet som går til styret.

KSO ledes av rektor og består ellers av leder for studieadministrasjonen, prorektor for barnehagelærerutdanning og prorektor for masterutdanning, to representanter fra det vitenskapelige personalet, en studentrepresentant med vara samt de fire medlemmene i Kvalitetssikringssekretariatet (KSS).

Kvalitetssikringssekretariatet (KSS) består per våren 2022 av sekretariatsleder, en representant fra vitenskapelig ansatte og to ansatte fra studieadministrasjonen. Sammensetningen skal sikre at både faglige og administrative oppgaver ivaretas. KSS har ansvar for gjennomføring av sykliske undersøkelser på emnenivå i samsvar med rulleringsplanen, og sammenfatning av data til emnerapporter som behandles av KSO. KSS forbereder saker som skal behandles i KSO, og har ansvar for den årlige kvalitetsrapporten til styret.

Studentparlamentet består av tillitsvalgte og vararepresentanter valgt fra hver klasse på alle høgskolens bachelor- og masterprogrammer og etter- og videreutdanningstilbud. Per januar 2022 teller studentorganet totalt 38 tillitsvalgte med tilhørende vararepresentanter. Leder og nestleder blir valgt av alle høgskolens studenter. Studentparlamentet jobber med saker knyttet til studentenes fagmiljø, studiemiljø, arbeidsvilkår og velferd og skal spesielt arbeide for å tilrettelegge for sosiale tilbud og ivareta studentenes synspunkter i møte med ulike aktører. Studentparlamentet har tre møter per semester, hvor studentene kan stille fysisk eller digitalt. Studentparlamentet har et eget arbeidsutvalg som består av studentorganets leder, nestleder, profileringsansvarlig, utviklingsansvarlig og velferdsansvarlig. I arbeidsutvalget fordeles saksansvar for områdene forsknings- og utviklingsarbeid, velferd- og likestillingsarbeid og informasjon- og profileringsarbeid mellom representantene.

Læringsmiljøutvalget (LMU) består av administrasjonssjef, én representant fra studieadministrasjonen, to representanter fra undervisnings- og forskningspersonalet og fire representanter fra studentene. Utvalget ledes vekselvis av studenter og ansatte. I tillegg møter en representant fra Studentsamskipnaden og leder av Studentparlamentet med tale- og forslagsrett. LMU møter minst to ganger per semester, eller når to av medlemmene krever det. Aktuelle saker er knyttet til det fysiske, organisatoriske, psykososiale og digitale læringsmiljøet ved DMMH.

Vitenskapelig utvalg (VU) består av høgskolens professorer, dosenter og prorektor for forskning og utvikling (FoU), og utvalget konstituerer seg selv med leder. Rektor kan supplere utvalget med flere medlemmer eller avgrense ved behov. VU gir ledelsen råd knyttet til sine saksområder, herunder råd om kvalitetssikring av det faglige innholdet i større FoU-søknader og søknader til NOKUT om godkjenning eller endring av studietilbud, råd om forskningsetiske spørsmål eller forslag til sakkyndig utvalg ved opprykk til professor eller dosent. Prorektor forbereder saker, og leder innkaller utvalget etter behov.

Skikkethetsnemda ved høgskolen er opprettet med grunnlag i universitets- og høyskolelovens § 4-10, og vurdering av skikkethet inngår som en del av utdanningene til barnehagelærer og spesialpedagog. Nemda ledes av rektor og består i tillegg av en ekstern representant med juridisk embetseksamen, to representanter fra praksisfeltet, to faglærere og to studentrepresentanter. Vurdering av studentenes skikkethet foregår løpende gjennom hele studietiden og er en definert indikator under høgskolens kvalitetsindikator 4: *Studentenes egeninnsats står i forhold til det studiet og den framtidige profesjonsrollen krever.*

3 Vurderinger og konklusjoner for de enkelte kravene

3.1 Universitets- og høyskoleloven

Kvalitetssikring

§ 1-6 Universiteter og høyskoler skal ha et tilfredsstillende internt system for kvalitetssikring som skal sikre og videreutvikle kvaliteten i utdanningen. Studentevalueringer skal inngå i systemet for kvalitetssikring.

Vurdering

Kvalitetssystemet

DMMH sitt system for kvalitetssikring ble utviklet studieåret 2013/14 og vedtatt av høgskolens styre 2. desember 2014. Kvalitetssystemet erstattet det tidligere systemet fra 2006. Det nye systemet ble etablert med utgangspunkt i at høgskolen er en akkreditert høgskole med fullmakter til selv å akkreditere studietilbud på bachelornivå. Kvalitetssystemet har ikke blitt revidert siden 2014, til tross for at DMMH siden den gang har fått en rekke nye studietilbud, inkludert fire mastergradsprogram.

Kvalitetssystemet består av to deler, en generell del og en operativ del, og ligger tilgjengelig for studenter og ansatte på høgskolens nettsider. Høgskolen skriver i sin redegjørelse at det kontinuerlige forbedringsarbeidet tar utgangspunkt i å kartlegge, vurdere og analysere undervisningsaktivitetene. Kvalitetssystemets undersøkelser er beskrevet i den *generelle* delen og baserer seg på 1) *sykliske undersøkelser*, hvor samme tema gjentas med et visst intervall, 2) *spontane innspill*, som er en åpen innspillkanal for studenter og ansatte, og 3) *planlagte enkeltundersøkelser*, som er mer målrettede undersøkelser basert på tidligere funn. Den *operative* delen beskriver den aktuelle bruken av systemet, og eventuelle revideringer i den operative delen blir besluttet av rektor. I systembeskrivelsen står det at den operative delen skal være dynamisk og justeres etter høgskolens endrede behov.

Komiteen ser med bekymring på at kvalitetssystemet ikke har blitt endret siden vedtaket i 2014, med unntak av språklige justeringer i den operative delen i 2016. Den totale porteføljen har endret seg i løpet av disse åtte årene, antallet studenter har økt, og forskriftskravene til systematisk kvalitetsarbeid ble endret i 2017. Alt dette tilsier at det er behov for å gjøre justeringer i DMMHs kvalitetssystem. Under institusjonsbesøket viste ledelsen selv til at kvalitetssystemet trenger en revidering.

Kvalitetssystemets kvalitetsindikatorer skal ifølge redegjørelsen være utformet og bli brukt på en slik måte at høgskolen når sine mål. DMMH har definert fem kvalitetsindikatorer som skal styre igangsetting av undersøkelser, hvilken metode som skal benyttes, og hvem som skal være involvert. For at høgskolens kvalitetssystem skal bidra til å sikre og videreutvikle kvaliteten, mener komiteen at høgskolen bør se nærmere på sine fem kvalitetsindikatorer med 26 tilhørende underindikatorer. De sakkyndige ser at kvalitetsindikator 1 om

studieplanene ikke i tilstrekkelig grad bidrar til å sikre og utvikle kvaliteten på studieprogramnivå, hvilket også henger sammen med vurderingene under studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2). Videre kan ikke komiteen se at kvalitetsindikator 4 om studentene, i sin nåværende form og med tilhørende indikatorer og undersøkelser, dekker et vesentlig område av betydning for læringsutbyttet. Se også komiteens vurderinger av kvalitetsindikatorene under studietilsynsforskriften § 4-1 (1).

Roller og ansvar i kvalitetsarbeidet står ikke tydelig beskrevet i selve kvalitetssystemet, men er nedfelt i de separate dokumentene «Arbeids- og ansvarsfordeling i operativ drift av DMMHs utdanninger (ANOP)» fra 2021 og i «Retningslinjer for interne råd og utvalg ved DMMH, og noen funksjonsbeskrivelser (Rådfunk)», som sist ble revidert i juni 2021. ANOP blir revidert årlig, mens Rådfunk kan revideres ved behov. Komiteen ser at det er mange ulike roller og funksjoner med til dels overlappende ansvar ved DMMH. Samtidig er DMMH en relativt liten høgskole hvor det er mange som innehar flere roller på samme tid. Ved institusjonsbesøket kom det frem at det også for ansatte er vanskelig å skille mellom de ulike rollene og hvilket ansvar og hvilken rapporteringslinje som tilhører de aktuelle rollene og utvalgene. Et eksempel er Strategisk råd (SR), som ifølge Rådfunk har en rådgivende funksjon i rektors arbeid og i saksfremlegg til styret. Leder skal i henhold til funksjonsbeskrivelsen velges blant en av rådets medlemmer, men på institusjonsbesøket kom det frem at rådet i praksis blir ledet av rektor, som også sitter i SR. Rektor innkaller til møter og sender ut forslag til sakliste i samarbeid med leder av rådet. Komiteen stiller seg undrende til at rektor sitter i både Strategisk råd og Kvalitetssikringsorganet (KSO). I kvalitetssystemet er rektors rolle fremstilt slik at rektor vil bli sin egen rådgiver i og fra ulike organ i svært mange saker som omhandler utdanningskvaliteten. Dette kan fremstå som en svakhet i et kvalitetssystem. Se også komiteens vurderinger av medbestemmelse under studietilsynsforskriften § 4-1 (2).

Komiteen har inntrykk av at emneansvarlig har et stort ansvarsområde, og at rollen som emneansvarlig er selve navet i kvalitetsarbeidet ved høgskolen. Emneundersøkelsene fremstår som den primære analyseenheten i kvalitetsarbeidet, og gjennom dokumentasjonen får komiteen inntrykk av at det er de sykliske undersøkelsene på emnenivå som de fleste analyser, rapporter og tiltak baserer seg på. På institusjonsnivå evalueres opptak og rekruttering samt frafall blant masterstudenter.

Kvalitetsarbeidet ved høgskolen blir oppsummert i en årlig kvalitetsrapport utarbeidet av KSO. Rapporten følger en fastsatt mal med innledning og rapportering på høgskolens fem overordnede kvalitetsindikatorer – de såkalte kjerneindikatorene: studieplanarbeidet, profesjonsinnretning, kompetanse, studentinnsats og læringsmiljø. For hver av indikatorene beskrives status på kvalitetsarbeidet, om kvalitet og forbedringsbehov, og kvalitetsrapporten skal gi en oversikt over planlagte tiltak. Komiteen er generelt positive til at kvalitetsrapporten i prinsippet er utformet slik at eksempler på henholdsvis god kvalitet og områder med forbedringspotensial fremheves i egne avsnitt. Utfordringen er imidlertid at områder som bør forbedres, ikke blir tilstrekkelig dokumentert. De sakkyndige savner en klar beskrivelse av konkrete og planlagte tiltak med tydelig informasjon om frister og hvem som har ansvar for oppfølging. Videre bør tiltaksplanen fra rapportene følges opp og

evalueres i neste års rapport. Det blir ikke gjort i dag, og det er derfor vanskelig for komiteen å se hvordan tiltak blir fulgt opp, og om kvalitetssløyvene lukkes. Komiteen er i tvil om kvalitetsrapporten, slik den fremstår under tilsynet, er et godt verktøy for å dokumentere kvalitetsarbeidet og sikre og videreutvikle kvaliteten i utdanningene.

Studentevalueringer

Studentene får anledning til å gi innspill om studiekvaliteten på ulike måter. De deltar i emneundersøkelser, hvor alle emner blir evaluert på slutten av hvert emne. Emneundersøkelsene følger en syklisk rulleringsplan utarbeidet av KSO. DMMH gjennomfører en praksisundersøkelse i etterkant av hver praksisperiode, hvor studentene gir en helhetlig vurdering av praksisperioden og læringsutbyttet. Studentene deltar også i eksamensundersøkelser etter fullført eksamen. Ifølge høgskolen inviterer den hvert annet år sine førsteårsstudenter til å delta i en oppstartsundersøkelse for å kartlegge inntakskvalitet. Høgskolen gjennomfører også en egen undersøkelse av frafall på masterutdanningen, hvor studentene blir invitert til å besvare spørsmål knyttet til progresjon og faglig veiledning. I tillegg til høgskolens egne undersøkelser deltar studentene i de nasjonale undersøkelsene Studiebarometeret og Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT). Det er imidlertid lav deltakelse på de ulike studentevalueringene. Se mer om studentdeltakelse under komiteens vurderinger av studietilsynsforskriften § 4-1 (5). Hvordan de ulike studentevalueringene følges opp, og hvordan resultater fra kvalitetsarbeidet formidles tilbake til studentene, kommer heller ikke tilstrekkelig frem i dokumentasjonen.

For heltidsutdanninger på bachelornivå etablerte høgskolen referansegrupper for de ulike emnene i sin reviderte barnehagelærerutdanning (Ny BLU) fra studieåret 2020/21. En referansegruppe består av studentrepresentanter fra aktuelle emner og emneansvarlig, og gruppen evaluerer emnene kontinuerlig gjennom studieåret. Underveis i semesteret kan studentene gi tilbakemeldinger om studiekvalitet til sine studenttillitsvalgte, som igjen kan ta tilbakemeldingene opp i Studentparlamentet og videre til høgskolens ledelse. Komiteen har inntrykk av at høgskolen er opptatt av at studentenes stemme skal bli hørt, og de sakkyndige er positive til etableringen av referansegrupper. I dokumentasjonen kommer det imidlertid frem at studentene har et splittet syn på informasjon om og tilgang til kvalitetsarbeidet ved høgskolen. Se også komiteens vurderinger av studentmedvirkning under studietilsynsforskriften § 4-1 (2).

Oppsummering

Komiteen ser at DMMH gjennomfører mye godt kvalitetsarbeid som kommer studentene til gode, og det er tydelig at studentevalueringer inngår i systemet for kvalitetssikring. Komiteen er dog i tvil om hvor systematisk kvalitetsarbeidet ved høgskolen er. Et tilfredsstillende kvalitetssystem skal ha klare ansvars- og rollebeskrivelser og en tydelig kvalitetssløyfe hvor informasjon går oppover i organisasjonen og tilbake igjen til studentene. Videre skal systemet legge til rette for at kvalitetsarbeidet bygger på tidligere arbeid og funn fra undersøkelser, og studieprogramnivået skal ha en tydelig gevinst av kvalitetsarbeidet. Slik kan man også sikre en systematisk videreutvikling av kvaliteten i utdanningene og medvirkning og involvering fra både ansatte og studenter. Under

institusjonsbesøket ble det tydelig for komiteen at flere ansatte ikke bruker kvalitetssystemet, og noen vet heller ikke at det eksisterer. DMMH sitt kvalitetssystem har ikke vært endret siden 2014, til tross for endringer i studieporteføljen (herunder også etablering av masterutdanninger) og i antall studenter. Kvalitetssystemet fremstår som utviklet for barnelærerutdanningen, men systemet blir i hovedsak brukt på emnenivå, og i liten grad på studieprogramnivå.

Komiteen er av den oppfatning at det nåværende kvalitetssystemet ikke er egnet til å sikre og videreutvikle kvaliteten i utdanningene på en systematisk måte. Systemet legger heller ikke godt nok til rette for å avdekke sviktende kvalitet. Videre fremstår systemet som overdimensjonert og komplekst gitt høgskolens størrelse og behov. Høgskolens ledelse informerte selv om at en full revidering av kvalitetssystemet med tilhørende kvalitetsindikatorer er under planlegging, og komiteen støtter denne beslutningen. Komiteen ber DMMH om å revidere sitt kvalitetssystem slik at det er bedre tilpasset institusjonens egenart og størrelse, samtidig som det er fleksibelt og gir rom for endringer i studieporteføljen. Videre må systemet inneholde tydelige og forenklede rolle- og ansvarsbeskrivelser og tydelige rapporteringslinjer og beskrivelser av informasjonsflyt til alle involverte parter. Komiteen anbefaler høgskolen å se de ulike rapporteringsstrukturene i sammenheng. Det vil være vesentlig for å redusere parallelle arbeidsprosesser, forenkle de administrative rutinene i rapporteringen og øke effekten av kvalitetsarbeidet. DMMHs kvalitetssystem må videre legge til rette for at høgskolen tar i bruk undersøkelser som sikrer og videreutvikler utdanningskvaliteten på både emne- og studietilbudsnivå.

Konklusjon

Kravene i universitets- og høyskoleloven § 1-6 er ikke oppfylt.

Læringsmiljø

§ 4-3 (4) Institusjonens arbeid med læringsmiljøet skal dokumenteres og inngå som en del av institusjonens interne system for kvalitetssikring etter § 1-6.

Vurdering

Arbeidet med høgskolens læringsmiljø er definert i kvalitetssystemet gjennom kvalitetsindikator 5: *Læringsmiljøet er optimalisert for både studenter og lærere, innenfor de totale rammene som utdanningen er gitt*, og skal sikre årlig oppfølging av læringsmiljøet ved DMMH. Videre står det nedfelt i høgskolens strategi at «DMMH skal være et inkluderende lærings- og arbeidsmiljø for studenter og ansatte preget av mangfold og kristne grunnverdier».

DMMH har en egen handlingsplan for et inkluderende læringsmiljø (2021–2025) som inngår i kvalitetssystemet, og som er ment å fungere som et styringsverktøy i arbeidet med et helhetlig og inkluderende læringsmiljø for studentene. I handlingsplanen står det nedfelt at høgskolen til enhver tid skal ha som mål å skape en inkluderende studiehverdag, og at sosial og faglig inkludering, relasjonsbygging og tidlig tilhørighet er viktig for studentenes læringsmiljø. Komiteen merker seg imidlertid at handlingsplanen i hovedsak legger vekt på det fysiske læringsmiljøet og universell utforming samt faglig og digital tilrettelegging. Arbeidet med og oppfølgingen av det psykososiale læringsmiljøet kommer ikke til syne i handlingsplanen, og de sakkyndige anbefaler at DMMH tar med denne dimensjonen i det systematiske arbeidet med læringsmiljøet.

Ved studiestart har høgskolen et oppstartsprogram for nye studenter som skal sikre tidlig inkludering, sosialisering og tilhørighet. Programmet skal legge til rette for en smidig overgang fra å være elev til å bli student, samtidig som det skal gi studentene en introduksjon til akademia. Høgskolen har en bevisst tanke rundt tidlig sosial og faglig tilhørighet og deler derfor studentene inn i klasser med klasseteam og studiegrupper. Alle studentene får tildelt en studiegruppe ved studiestart, hvor hensikten er å skape en trygg arena for refleksjon og samarbeid i grupper. Gruppene fungerer derfor som en øvingsarena for fremtidig teamarbeid i arbeidslivet. Studiegruppene gir også muligheter for å diskutere saker som angår studiehverdagen og læringsmiljøet. Komiteen vil fremheve både klassestrukturen og ordningen med studiegrupper som svært positive tiltak for å fremme god integrering og et helhetlig og godt læringsmiljø for studentene.

DMMHs læringsmiljøutvalg (LMU) har det formelle ansvaret for koordinering av høgskolens arbeid med læringsmiljøet og rapporterer til styret. LMU har en sentral rolle i å legge til rette for høgskolens studentforeninger, som for eksempel tilgjengeliggjøring av lokaler, koordinering av arbeid og budsjettfordeling. Beskrivelsen av LMUs saksområder og samtalene under institusjonsbesøket ga inntrykk av at LMU i hovedsak arbeider med det fysiske og organisatoriske læringsmiljøet. I den supplerende dokumentasjonen kan komiteen imidlertid se at LMU det siste året har hatt flere saker knyttet til psykososiale forhold. LMU har for eksempel lagt til rette for sosiale lavterskelaktiviteter når det har vært mulig i løpet av pandemien, og lagt stor vekt på å bygge samhold og tilhørighet blant studentene. Et annet viktig tiltak i samme periode var etableringen av ordningen med

studentassistenter – et initiativ som ble initiert og støttet økonomisk av Kunnskapsdepartementet for å bedre studentenes læringsmiljø og sikre studieprogresjon. Videre fremkommer det av dokumentasjonen at LMU har vært en pådriver for ulike velferdstiltak også etter gjenåpningen, som å gjenreise høgskolens idrettslag, å lansere podkasten «Samlingsstund» om studie- og barnehagesektoren og å gjenåpne Studentkjelleren, en sosial møteplass for studentene. Dokumentasjonen gir inntrykk av at LMU fungerer etter hensikten, både når det gjelder sammensetning, møtevirksomhet og saksområder. LMU utarbeider også en egen årsrapport som oppsummerer hvilke saker som har blitt behandlet i LMU. Rapporten er imidlertid kort og deskriptiv, og den kunne med fordel ha utdypet sakene i større grad og vært mer reflekterende.

Studentparlamentet sikrer at studentenes stemme blir hørt i kvalitetsarbeidet, og organet er en kanal hvor studentene kan si ifra om forhold som angår både studiehverdagen og læringsmiljøet. Et viktig prinsipp ved høgskolen er at utfordringer skal løses på et så lavt nivå som mulig. Under institusjonsbesøket kom det frem at det er få saker som går direkte til Studentparlamentet, og at de fleste saker meldes inn via lærerteamet. Derfor kan det ta lang tid før sakene når frem, og studentene opplever at det er utfordrende med både informasjon og kommunikasjon. Komiteen anbefaler høgskolen å ta tak i denne utfordringen, og viser til vurderingene under studietilsynsforordningen § 4-1 (2).

Høgskolen har ifølge dokumentasjonen et velferdskontor, men det er uklart i hvilken grad dette er kjent for og blir brukt av studentene. Siden 2019 har DMMH hatt et felles studentombud med Høgskolen Kristiania, VID vitenskapelige høgskole, NLA Høgskolen, Høgskolen i Molde og Fjellhaug Internasjonale Høgskole. Studentombudet besøker høgskolene ved behov og utarbeider en egen årsrapport for DMMH. Høgskolen har i tillegg en Si ifra-portal, hvor studentene kan melde ifra om forslag til forbedringer eller komme med såkalte spontane innspill til virksomheten ved DMMH. Tilbakemeldingene kan handle om alt fra høgskolens lokaler til utdanningskvalitet, læringsmiljø, skikkethet og kritikkverdige forhold. Siden 2018 har både varslings saker og spontane innspill blitt meldt inn gjennom samme kanal, men komiteen kan ikke se hvordan disse følges opp og dokumenteres.

Gjennom den årlige kvalitetsrapporten rapporterer høgskolen på læringsmiljø, herunder status på arbeidet, eksempler på god kvalitet og områder med forbedringspotensial. Komiteen savner imidlertid beskrivelser av det psykososiale læringsmiljøet og hvordan høgskolen arbeider aktivt for å ivareta denne typen læringsmiljø. Det er heller ikke tydelig for komiteen hvordan rapporteringslinjene fungerer for saker som angår høgskolens læringsmiljø, og hvordan man sikrer at de ulike tiltakene følges opp. Dette vil komiteen gå nærmere inn på i vurderingen av studietilsynsforordningen § 4-1 (2). Komiteen anbefaler høgskolen å dokumentere sitt arbeid med alle dimensjoner av læringsmiljøet, inkludert det psykososiale læringsmiljøet. DMMH bør sørge for tydeligere beskrivelser av planlagte tiltak med ansvar og frister for oppfølging, og for at gjennomførte tiltak blir evaluert. Komiteens vurdering er at DMMH i tilstrekkelig grad dokumenterer arbeidet med læringsmiljø. Arbeidet inngår som en del av høgskolens system for kvalitetssikring.

Konklusjon

Kravene i universitets- og høyskoleloven § 4-3 (4) er oppfylt.

3.2 Studiekvalitetsforskriften

Periodiske evalueringer

§ 2-1 (2) Institusjonene skal gjennomføre periodiske evalueringer av studietilbudene sine. Representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksterne sakkyndige som er relevante for studietilbudet, skal bidra i evalueringene. Evalueringresultatene skal være offentlige.

Vurdering

Komiteen finner ingen rutinebeskrivelser for periodiske evalueringer av studietilbud i DMMHs kvalitetssystem.

I sin leseveiledning under studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) i «Dokumentasjon på institusjonsnivå» skriver DMMH at høgskolen gjennomfører sykliske emneundersøkelser. DMMH viser også til at det gjennomføres praksisundersøkelser, som er årlige undersøkelser av praksisoppholdene i barnehagelærerutdanningen (BLU). I kvalitetssystemet beskriver høgskolen at det skal gjennomføres studieplanundersøkelser, forklart som «en vurdering av en studieplan for et emne eller et helt studieprogram». Studieplanundersøkelsene beskrives som årlige undersøkelser. Komiteen finner ikke at begrepet studieplanundersøkelse er brukt videre i dokumentasjonen, og under institusjonsbesøket forklarte representantene for KSO at disse undersøkelsene ikke blir gjennomført av den sentrale enheten, men at studieprogramleder/studieleder lager en rapport basert på emneansvarlige sin årlige rapport. Alle undersøkelsene er beskrevet i større eller mindre grad i kvalitetssystemet, og undersøkelsene blir bearbeidet av ansatte i ulike roller ved DMMH.

I sin merknad til studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) skriver Kunnskapsdepartementet at «institusjonene skal gjennomføre periodiske evalueringer av alle studietilbud», og utdyper at «[k]ravet [dermed gjelder] programstudier (gradsgivende studier), årsheter, videreutdanninger og emner som ikke inngår i programstudier». I sin veiledning til systematisk kvalitetsarbeid i høyere utdanning understreker NOKUT at de ulike gruppene som er involvert i evalueringene, skal ha reell medvirkning.

I flere av intervjuene under institusjonsbesøket ble det klart for komiteen at DMMH ikke gjennomfører periodiske evalueringer i henhold til kravene i studiekvalitetsforskriften. Det gikk også frem at det er ulike synspunkt i organisasjonen på hvorvidt det er en forskjell mellom høgskolens interne *undersøkelse* av studentenes holdning til og erfaring med et emne eller til en praksisperiode, og en *evaluering* av et studietilbud med studenter, eksterne sakkyndige og representanter fra arbeids- eller samfunnsliv sine bidrag inn i evalueringen. Det var tydelig at ikke alle hadde denne distinksjonen klart for seg, hvilket igjen virker inn på den institusjonelle forståelsen av hvordan DMMH skal oppfylle kravet til periodiske evalueringer. Videre går det frem at høgskolen gjennomgående vektlegger emnenivået fremfor studietilbudsnivået, og det er en bekymring for komiteen. De sakkyndige vurderer at ingen av de undersøkelsene som DMMH viser til i sin leseveiledning, er dekkende for bestemmelsens krav til periodiske evalueringer av studietilbudene.

Komiteen minner om viktigheten av systematisk å ivareta et eksternt perspektiv på studietilbudene ved institusjonen.

DMMH må dokumentere at institusjonen gjennomfører periodiske evalueringer av sine studietilbud, og at representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksterne sakkyndige som er relevante for studietilbudene, bidrar i evalueringene. Høgskolen bør også ta inn rutinebeskrivelser for de periodiske evalueringene i kvalitetssystemet.

Konklusjon

Kravene i studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) er ikke oppfylt.

3.3 Studietilsynsforordningen

Strategi og kvalitetsområder

§ 4-1 (1) Institusjonens kvalitetsarbeid skal være forankret i en strategi og dekke alle vesentlige områder av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte.

Vurdering

DMMHs strategi er beskrevet i dokumentet «Til barns beste», som gjelder frem til 2025. Strategien beskriver hvordan DMMH skal «ligge i front når det gjelder kompetanse og engasjement til barnets beste». Strategien inneholder målområder og delmål for arbeidet ved DMMH og dekker utdanning, praksisnærhet, forskning og utvikling, internasjonalt engasjement og høgskolens samfunnsoppdrag. Under målområdet *Utdanning, læringsmiljø, forskning og utviklingsarbeid og kunstnerisk virksomhet* skriver høgskolen følgende:

Barn og barnehager har behov for høyt kvalifiserte barnehagelærere, og DMMH skal tilby forskningsbasert utdanning av høy kvalitet på bachelor- og masternivå. Vi skal fremme en kvalitetskultur blant studenter og ansatte. Kvalitetssystemets indikatorer skal være utformet og brukt slik at målene våre nås.

Kvalitetssystemet består av fem kvalitetsindikatorer med tilhørende underindikatorer:

1. Studieplanene oppdateres årlig på grunn av ny kunnskap og erfaringer.
2. Profesjonsinnretningen på studiet sikres gjennom en praksisnær undervisning, integrering av teori og praksis i studiet og systematisk samarbeid mellom høgskolen og praksisbarnehagene.
3. Undervisningspersonalet og praksislærere utvikler sin kompetanse gjennom erfaring, etter- og videreutdanning og FoU-arbeid.
4. Studentenes egeninnsats står i forhold til det studiet og den framtidige profesjonsrollen krever.
5. Læringsmiljøet er optimalisert for både studenter og lærere, innenfor de totale rammene som utdanningen er gitt.

Totalt består det strategiske rammeverket ved DMMH av

- en strategisk plan med tre målområder, ni delmål og 33 indikatorer
- fem strategiske mål som ble vedtatt i 2017, og som knyttes til plan, budsjett og oppfølging (PBO-prosessen)
- seks strategiske satsningsområder for 2022–2026, som ble vedtatt av styret i 2021
- kvalitetssystemets fem kvalitetsindikatorer med 26 tilhørende underindikatorer

Det er ikke tydelig i dokumentasjonen hvordan de strategiske målene og de strategiske satsningsområdene griper inn i og forsterker hverandre. Ifølge høgskolen selv omhandler målene og satsningsområdene det samme, men begrepene brukes upresist om hverandre. Det er heller ikke dokumentert hvordan de fem kvalitetsindikatorne er knyttet til de strategiske målene eller satsningsområdene. Videre går det ikke frem av dokumentasjonen hvilken kobling det er mellom de strategiske målene og høgskolens strategiske plan. DMMH

har synliggjort hvordan de seks strategiske satsningsområdene står i relasjon til deres strategiske plan.

Komiteen forstår det slik at høgskolens kvalitetsindikatorer er utviklet i lys av forskriftens ordlyd om «vesentlige områder». Under gjeldende bestemmelse vurderer komiteen forankringen av kvalitetsarbeidet i det strategiske rammeverket. Komiteen understreker at de fem kvalitetsindikatorerne skal understøtte strategien og anvendes for å sikre utdanningskvaliteten og dekke vesentlige områder av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte. Videre skal de utvalgte kvalitetsområdene synliggjøre hvilke fokusområder høgskolens kvalitetsarbeid skal forholde seg til.

DMMHs tre årsrapporter for kvalitetsarbeidet i studieårene 2020/21, 2019/20 og 2018/19 knytter kvalitetsarbeidet opp mot kvalitetsindikatorerne. Kapittelet som dekker kvalitetsindikator 1 *Studieplanene oppdateres årlig på grunn av ny kunnskap og erfaringer* har den mest utfyllende beskrivelsen av alle de fem kvalitetsindikatorerne. I kapittelet beskriver DMMH strukturen rundt utdanningene, inkludert administrative og praktiske forhold, som gjennomgang av timeplaner og arbeidskrav, eksamensgjennomføring og digitalisering av undervisningen. Komiteen merker seg at det står lite om kvaliteten i utdanningene. De andre fire kvalitetsindikatorerne er sparsommelig beskrevet, og teksten dekker i varierende grad kvalitetsindikatorerne med sine tilhørende underindikatorer. Det er positivt at rapportene har egne underkapitler om forbedringspunkt, men forbedringspunktene burde ha vært tydeligere knyttet til den enkelte kvalitetsindikator med tilhørende underindikatorer. Komiteen savner rapportering om de «lange» tiltakssløyfene i kvalitetsrapportene. Beskrivelser av disse sløyfene ville ha gjort det mulig å følge status på tiltakene gjennom den tiden det tar å lukke sløyfene. Se også komiteens vurderinger under studietilsynsforskriften § 4-1 (2) og § 4-1 (5).

Slik komiteen forstår det, forsøker DMMH å koble det daglige kvalitetsarbeidet opp mot høgskolens strategi. «Til barns beste» gir et godt grunnlag for DMMHs ivaretagelse av utfordringer innen utdanning, FoU, internasjonalisering og høgskoles samfunnsoppdrag, og strategien er i samsvar med DMMHs praksisnære utdanninger. De sakkyndige mener imidlertid det er vanskelig å se av dokumentasjonen at kvalitetsarbeidet er forankret i strategien. Også i flere intervjuer under institusjonsbesøket merket komiteen seg at det var varierende kjennskap til høgskolens kvalitetsindikatorer. I enkelte intervjuer ble komiteen forklart at kvalitetsindikatorerne brukes lite i kvalitetsarbeidet, og at det ikke finnes rutiner på at alle skal dekket over en flerårssyklus. Det er i tillegg vanskelig for komiteen å se hvordan kvalitetsindikator 4: *Studentenes egeninnsats står i forhold til det studiet og den framtidige profesjonsrollen krever* gir verdier som kan brukes for måling av oppnåelse av strategisk plan sine målområder med tilhørende delmål.

Komiteen kan ikke av dokumentasjonen se at alle de fem kvalitetsindikatorerne inngår i høgskolens kvalitetsarbeid. Det er en svakhet knyttet til kvalitetssystemets forankring i det strategiske rammeverket at kvalitetssystemet har stått uendret siden vedtaket i 2014, når strategisk plan ble endret i 2017, de strategiske målene ble vedtatt i 2017, og de oppdaterte strategiske satsningsområdene ble vedtatt i 2021. Komiteen anbefaler DMMH å

se kvalitetssystemet i sammenheng med det strategiske rammeverket. Høgskolen bør vurdere hvordan eksempelvis kvalitetsindikatorerne med underliggende målepunkt aktivt skal brukes for å bygge opp under den strategiske utviklingen av utdanningskvaliteten.

Under institusjonsbesøket opplyste ledelsen ved DMMH og KSS at alle kvalitetsindikatorerne skal revideres, da de ikke lenger oppleves som dekkende nok for virksomheten. Komiteen støtter dette initiativet. Det er imidlertid viktig at DMMH i revideringsprosessen tar hensyn til høgskolens institusjonelle særtrekk. Komiteen vil videre understreke viktigheten av å ha en plan for hvordan kvalitetsindikatorerne skal brukes og, om relevant, hvordan de kan behandles i en syklisk rulleringsplan. En eventuell rullering av bruk av kvalitetsindikatorer, eller kvalitetsområder, bør begrunnes faglig. Videre forklarte ledelsen at kvalitetsindikatorerne opprinnelig ble utformet for barnehagelærerutdanningen (bachelor), og alle indikatorerne er derfor ikke like relevante for masterutdanningene. Komiteen ser at dette er en gjennomgående svakhet i kvalitetssystemet, som understøtter behovet for å revidere systemet i henhold til dagens studieportefølje. Det er videre en svakhet at kvalitetsarbeidet på bachelorutdanningene primært foregår på emnenivå og i langt mindre grad har et overordnet perspektiv på studieprogramnivå.

En plan for bruk av kvalitetsindikatorerne bør støttes opp med en tydelig prosessbeskrivelse og informasjon om hvilken rolle som har det faktiske ansvaret for å følge opp den enkelte kvalitetsindikatoren. Komiteen forstår at DMMH er tidlig i prosessen med å revidere dokumentene «Retningslinjer for interne råd og utvalg ved DMMH, og noen funksjonsbeskrivelser (Rådfunk)» og «Arbeids- og ansvarsfordeling i operativ drift av DMMHs utdanninger (ANOP)». De sakkyndige støtter høgskolens avgjørelse om å revidere de to dokumentene og viser til vurderingene under studietilsynsforskriften § 4-1 (2).

Oppsummering

Komiteens vurdering er at DMMHs kvalitetsarbeid ikke er tilstrekkelig forankret i høgskolens strategiske rammeverk, og at kvalitetsarbeidet ikke dekker alle vesentlige områder av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte. I sin nåværende form bidrar ikke årsrapportene til å knytte kvalitetsarbeidet opp mot det strategiske rammeverket, og de bidrar heller ikke til det langsiktige kvalitetsarbeidet ved DMMH. Høgskolens strategi er tydelig på hvor DMMH ønsker å bevege seg, men det er vanskelig å se koblingen til kvalitetsarbeidet. Komiteen mener at DMMH med fordel kan bygge sitt strategiske rammeverk nedover i organisasjonen. På den måten kan høgskolen synliggjøre hvordan handlingsplaner og årsplaner blir til gjenstand for strategisk styring, og hvordan kvalitetsindikatorerne skal tilpasses det strategiske rammeverket. Dette kan gjøres gjennom å se kvalitetssystemet i sammenheng med PBO-prosessen og ved å samkjøre årsrapportene for prosessene på institusjonsnivå. Effekten av kvalitetsarbeidet målt gjennom kvalitetsindikatorer vil slik kunne forankres i DMMHs strategi.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (1) er ikke oppfylt.

Forankring og kvalitetskultur

§ 4-1 (2) Kvalitetsarbeidet skal være forankret i institusjonens styre og ledelse på alle nivåer. Institusjonen skal gjennom kvalitetsarbeidet bidra til å fremme en kvalitetskultur blant ansatte og studenter.

Vurdering

Forankring

Ifølge høgskolens redegjørelse skal kvalitetsarbeidet eies og forankres gjennomgående i hele organisasjonen, og et sentralt prinsipp er at tiltak skal vedtas og gjennomføres på et så lavt nivå som mulig. Høgskolen har et eget myndighetskart som ble vedtatt av styret i februar 2017, også kalt «Delegasjonsreglementet». Denne oversikten viser hvilke saker som er tilknyttet de ulike myndighetsnivåene, og hvem som har beslutningsansvar for de aktuelle saksområdene. For beskrivelser av roller og ansvar viser DMMH til dokumentene «Arbeids- og ansvarsfordeling i operativ drift av DMMHs utdanninger (ANOP)» og «Retningslinjer for interne råd og utvalg ved DMMH, og noen funksjonsbeskrivelser (Rådfunk)». I tillegg benyttes dokumentet «Retningslinjer for emne- og studieplanarbeid» for flere beskrivelser av rollene til studieprogramledere, emneansvarlige og prorektorer. I samme dokument beskrives også beslutningslinjer for arbeid knyttet til emne- og studieplaner. Høgskolen viser til ytterligere to dokumenter som beskriver roller og ansvarsoppgaver for emneansvarlige og programledere på bachelorutdanningene, «Årshjul for emneansvarliges arbeid ny BLU» og «Årshjul for emneansvarlige og programledere i BLULED og BLUDEL». Se kapittel 2.2 for en nærmere beskrivelse av roller, råd og utvalg.

Komiteen merker seg at det er mange ulike dokumenter å forholde seg til, og at høgskolen gjør det vanskelig for seg selv og sine ansatte å få oversikt over de ulike rollene og hvilke ansvarsområder og rapporteringslinje som er knyttet til den enkelte rollen. Under institusjonsbesøket fikk komiteen bekreftet at dette er en utfordring for ansatte i sentrale roller. Komiteen har merket seg at mange ansatte innehar flere samtidige roller og sitter i mange ulike råd og utvalg, hvilket ikke er unaturlig ved en relativt liten høgskole. Det kan imidlertid bli problematisk dersom den enkelte ikke klarer å skille rollene sine, og hvis det ikke fremgår tydelig hvilke roller som har ansvar for rapportering, planlegging og oppfølging av tiltak. Det kan føre til at viktig informasjon går tapt, at utfordringer ikke blir tatt tak i, eller at tiltak ikke følges opp. Det kan være uheldig, spesielt i situasjoner hvor det er tegn til sviktende kvalitet som ikke blir fulgt opp.

Styret har det overordnede ansvaret for kvalitetsarbeidet ved høgskolen. Styret holdes orientert om kvalitetsarbeidet gjennom saker som er oppe til styrebehandling, og får en årlig oppdatering om utdanningskvaliteten i forbindelse med gjennomgang og godkjenning av kvalitetsrapporten. Styret er inne i beslutningsprosessen i studietilbudene og vedtar hvert år studietilbud og emneplaner for neste studieår. På institusjonsbesøket fikk komiteen inntrykk av at styret ikke var helt oppdatert om kvalitetsarbeidet. Det kan ha sammenheng med at kvalitetsrapporten ikke i tilstrekkelig grad dokumenterer kvalitetsarbeidet.

Rektor har det overordnede ansvaret for arbeidet med kvalitet i utdanningene. Som leder av KSO er det rektor som fatter de formelle beslutningene om kvalitetssystemet, og som har ansvar for iverksetting av prosedyrer, vurderinger og tiltak i vedtak som ikke må fattes av styret. Rektor har også ansvaret for den årlige kvalitetsrapporten til styret og er derfor oppdatert om kvalitetsarbeidet i alle deler av organisasjonen. Komiteen merker seg at rektor sitter i de fleste råd og utvalg og leder flere av dem, og generelt er tett på og involvert i de fleste prosessene i kvalitetsarbeidet. Det kan være flere fordeler med at rektor holdes godt oppdatert om kvalitetsarbeidet, men slik komiteen ser det, kan det også by på noen utfordringer. Rektors involvering og beslutningsrett i mange prosesser kan være til hinder for bred deltakelse og reell medvirkning fra andre parter. Det kan også gå på bekostning av forankringen hos resten av ledelsen.

Prorektor for barnehagelærerutdanning og prorektor for masterutdanning er faste medlemmer av KSO og medvirker derfor i prosessen med å sikre og videreutvikle høgskolens kvalitetssystem. KSO har ansvar for at alle prosedyrer og retningslinjer blir fulgt, og for at kvalitetsarbeidet blir dokumentert. Prorektor for FoU og oppdrag sitter ikke i KSO, og komiteen får inntrykk av at denne rollen kommer litt på siden av de andre prorektorene når det gjelder involvering og informasjon om kvalitetsarbeidet. Alle prorektorer er imidlertid sentrale i prosjekter knyttet til utvikling av utdanningskvalitet, slik komiteen leser rollebeskrivelsene. Eksempelvis satt alle prorektorer i styringsgruppen for utvikling av den nye barnehagelærerutdanningen (ny BLU), sammen med resten av ledergruppen.

Studieleder (BLU heltid) og studieprogramleder (BLU deltid og masterprogrammene) har ulik tittel, men ifølge systembeskrivelsen har de i stor grad like oppgaver. Disse lederrollene har ansvar for å sikre at læringsutbyttene i sine studietilbud er ivaretatt i de ulike emnene i studietilbudet, og at emnene som helhet gir en god sammenheng som beskriver studentenes totale læringsutbytte. Studieleder/studieprogramleder har en rådgivende funksjon og skal samarbeide tett med ledelsen, lede studieprogramråd og rapportere til prorektor. Det er også disse rollenes ansvar å rapportere nedover i systemet og sørge for at informasjon om kvalitetsarbeidet tilbakeføres på lavere nivå i organisasjonen. Rapporteringslinjene fremstår imidlertid utilstrekkelige nedover i systemet, ettersom spesielt studentene savner informasjon om kvalitetsarbeidet.

Både dokumentasjonen og informasjon komiteen fikk under institusjonsbesøket, gir inntrykk av at emneansvarlige har en svært sentral rolle i kvalitetsarbeidet. Videre er komiteen av den oppfatning at de sykliske emneundersøkelsene er den primære analyseenheten for studiekvalitet ved høgskolen, og at disse undersøkelsene tillegges stor vekt i kvalitetsarbeidet. Det kommer imidlertid tydelig frem at det er store forskjeller mellom emneansvarlige på bachelor- og masternivå. På bachelorutdanningen er rollen mer styrt av ytre rammer og rapportering, mens den fremstår mer fri og styrt av sammensetningen av kompetanse i teamene på masterutdanningen. På emnenivå har komiteen tiltro til at høgskolen har god oversikt over kvalitetsarbeidet, og at det arbeides aktivt med kvalitetsutvikling.

Komiteen mener at de uklare rollebeskrivelsene og rapporteringslinjene i det praktiske kvalitetsarbeidet, kombinert med mange rådgivende organer, bidrar til at kvalitetsarbeidet ikke er tilstrekkelig forankret hos ledere på alle nivåene i organisasjonen. Graden av orientering om kvalitetsarbeidet og oppfølging av tiltak som skal sikre videreutvikling og hindre kvalitetssvikt, virker mer tilfeldig enn systematisk slik kvalitetssystemet fremstår i dag. Høgskolen skriver selv i kvalitetsrapporten fra 2020/21 at «[e]n tydeliggjøring av ansvar når det gjelder studiekvalitet i alle ledd har stått i fokus de siste årene, og må fortsatt videreutvikles». Komiteen ser likevel ikke konkrete forslag til tiltak for videreutvikling i rapporten. Under institusjonsbesøket kom det også frem at ansatte opplever at rollebeskrivelsene er utydelige, og at de ikke kjenner godt nok til ansvaret som ligger til egne roller. Dette kommer spesielt til syne for ansatte som innehar flere roller. Komiteen anbefaler DMMH å samle alle rolle- og ansvarsbeskrivelser og rapporteringslinjer i ett dokument. Det er viktig at høgskolen har et kvalitetssystem med tydelige rolle- og ansvarsbeskrivelser som sikrer at kvaliteten kan utvikles, og at kvalitetssvikt blir oppdaget og fulgt opp. DMMH må også sikre at systemet blir brukt på alle nivå i organisasjonen.

Kvalitetskultur

Å fremme kvalitetskultur blant ansatte og studenter innebærer blant annet at institusjonen legger til rette for kunnskapsdeling, medvirkning og arenaer for diskusjon om kvalitetsarbeidet og kvaliteten i studietilbudene. Høgskolen skriver i sin redegjørelse at den «har tro på at en kultur for kvalitetsutvikling må bygges over tid i et team som er godt sveiset sammen, samtidig som det utvikles en kultur for kritisk refleksjon om studiets innhold og organisering, sett opp mot læringsutbyttet slik det er formulert i studieplanen».

Komiteen får inntrykk av at det er mange arenaer for dialog om utdanningskvalitet på ulike nivå i organisasjonen, og at disse arenaene gir et godt grunnlag for utvikling av en god kvalitetskultur. I systembeskrivelsen står det at kvalitetsarbeidet skal eies og forankres gjennomgående i hele organisasjonen, og høgskolen er opptatt av å gjennomføre tiltak på lavest mulig nivå. Komiteen anerkjenner at det foregår mye uformelt, men godt, kvalitetsarbeid som følge av den tette dialogen på langs og på tvers i organisasjonen. Det er imidlertid viktig at også diskusjoner, vurderinger og tiltak på lavt nivå blir dokumentert i tilstrekkelig grad. Komiteen savner tydeligere skriftlig dokumentasjon som synliggjør hvordan høgskolens kvalitetsarbeid fremmer en kvalitetskultur blant ansatte og studenter.

Høgskolen er opptatt av at både ansatte og studenter skal være involvert i kvalitetsarbeidet, og at studentstemmen skal bli hørt gjennom ulike fora. Det går frem av dokumentasjonen at studentene er splittet i synet på kvalitetsarbeidet ved høgskolen. Mange studenter har ikke kunnskap om kvalitetsarbeidet som blir gjort, og savner mer informasjon fra høgskolens side. Videre bekrefter både dokumentasjonen og samtaler under institusjonsbesøket at studentene ikke opplever å få tilbakemeldinger om resultater fra kvalitetsarbeidet eller informasjon om hvordan saker som meldes inn, blir fulgt opp. Høgskolens størrelse og uttrykte ønske om å være tett på sine studenter tilsier at dette er kritikk som bør tas på alvor. Studenter med tillitsverv som deltar i høgskolens ulike råd og utvalg, har generelt mer kunnskap om kvalitetsarbeidet. Tilgangen til resultater fra kvalitetsarbeidet er imidlertid mer begrenset. Eksempelvis blir kvalitetsrapporten publisert

på høgskolens nettsider, men rapporter fra undersøkelsene ligger ikke lett tilgjengelige for studentene. Studentene påpeker likevel at de over tid kan se at kvalitetsarbeidet har ført til endringer som gagnar nye studenter, som for eksempel justering i timeplaner og praksis og opprettelse av referansegrupper, tillitsvalgtemøter og en egen tillitsvalgt dag.

Høgskolen har etablert oppstartsprogrammet «Ny som student», som skal innlemme nye studenter i det faglige og sosiale miljøet fra starten av studietiden. Programmet bidrar også til tidlig samarbeid mellom høgskolen og studentene. Komiteen anser oppstartsprogrammet som et positivt tiltak. I studieåret 2020/21 innførte DMMH en prøveordning med referansegrupper i ulike emner, med hensikt å gi studentene større muligheter for medvirkning. Studentenes stemme skal komme bedre frem i arbeidet med vurdering av læringsaktivitetene, vanskelighetsgrad, arbeidsomfang og profesjonsrelevans. Høgskolen høstet gode erfaringer med disse referansegruppene, og fra høsten 2021 ble referansegrupper etablert for alle emnene i ny BLU, første og andre studieår. Det skal være minst to studentrepresentanter i hver referansegruppe. Komiteen vil berømme denne ordningen, som virker som et positivt tiltak for å øke studentmedvirkningen. De sakkyndige vil råde høgskolen til å etablere tilsvarende ordning for de andre studietilbudene. Komiteen vil imidlertid i denne sammenhengen også påpeke at det finnes lite spor i dokumentasjonen av arbeidet med etableringen og evalueringen av prøveordningen med referansegrupper.

Arbeidskravprosjektet fra 2021 er et eksempel på tiltak som kan fremme medvirkning og kvalitetskultur. Prosjektet ble igangsatt på bakgrunn av utfordringer med arbeidskrav og studentenes arbeidsbelastning gjennom studieåret. Ifølge høgskolens vedlagte dokumentasjon ble både studenter og ansatte involvert i arbeidsgruppen, og studentene fikk anledning til å bidra med sine synspunkter og forslag til tiltak. I studentuttalelsen fra Studentparlamentet kan komiteen lese at selv om studentene er svært positive til arbeidskravprosjektet, så ble ingen studenter involvert i prosessen. Det er derfor uklart for komiteen i hvilken grad studentene var involvert i prosjektet.

Studentene har muligheter til å gi innspill og tilbakemeldinger som angår kvalitetsarbeidet gjennom flere ulike kanaler. Studentparlamentet består av studenttillitsvalgte fra alle klasser og skal være studentenes talerør og et bindeledd mellom studentene og ledelsen. Studenttillitsvalgte deltar i møter med sine klasser, med klasseset team hvor underviserne deltar, i egne tillitsvalgtemøter med rektor og representerer studentene i ulike råd og utvalg. Studentstemmen kan derfor bli hørt i flere ulike fora. Studentene kan også gi innspill gjennom studentevalueringer og den uformelle dialogen med sine undervisere. Studentene oppfordres til å sende meldinger via den digitale plattformen «It's learning», men ifølge studentene kan det ta lang tid før de får respons. Det øker også terskelen for å si ifra. Studentparlamentet peker på at muligheten for tilbakemeldinger og responstid oppleves noe ulikt blant studentene. Studenter på bachelorutdanningen gir uttrykk for at det er mange ansatte involvert, og de er usikre på hvem de skal melde fra til. Ved masterutdanningene er det færre fagansvarlige og undervisere involvert, og de har bedre oversikt over hvem de kan henvende seg til. Masterstudentene får en plan ved semesterstart som viser både timeplan og pensum for alle samlinger, og hele studieløpet fremstår bedre organisert og mer oversiktlig. Planen viser også hvilke kontaktpersoner som

er tilknyttet utdanningen. Komiteen oppfordrer høgskolen til å bruke ordningen på masterstudiene som et eksempel til etterfølgelse også for bachelorutdanningene.

Lav deltagelse på studentevalueringer trekkes frem flere steder i dokumentasjonen, og denne problematikken er også diskutert i komiteens vurderinger under studietilsynsforskriften § 4-1 (5). Studentene gir uttrykk for at det tidvis er mye å gjøre, og at de ulike undersøkelsene ofte kommer parallelt med både praksis og arbeidskrav. Det samlede presset blir høyt, og studentene prioriterer ikke å svare på undersøkelsene. Studentene har selv hatt god erfaring med at det settes av tid i undervisningen til å besvare undersøkelsene. Dette har også ført til høyere svarprosent på undersøkelsene.

Komiteen ser positivt på at høgskolen legger vekt på kompetanseutvikling for sine ansatte. DMMH tilbyr de ansatte å delta på kurs i universitets- og høgskolepedagogikk, og høgskolen har også en ordning for kollegaveiledning. Et annet tiltak er tilbud om et praksisstipend for å være en uke ute i en barnehage – et tiltak som ifølge høgskolen oppleves som verdifullt for å etablere eller fornye kontakten med arbeidslivet. Denne ordningen inngår også i retningslinjene for merittering av ansatte med undervisningsansvar. Meritteringsordningen ble etablert i 2020 og løfter frem dyktige undervisere. Høgskolen legger til rette for involvering og medvirkning fra ansatte gjennom deltagelse på ulike seminarer og møter. Det er etablert flere ulike møtefora på ulike nivå i organisasjonen, og det legges til rette for deltagelse og diskusjon gjennom møter i ulike råd, utvalg og lederfora. Dokumentasjonen viser blant annet til studieprogramledermøter, studieprogramråd, emnemøter, emneansvarligmøter, masteremnemøter, klasseteammøter, seksjonsledermøter, seksjonsmøter og møter for de ulike rådene og utvalgene. Komiteen anerkjenner at det er mange arenaer for diskusjon, men ser likevel at informasjon om kvalitetsarbeidet kan forsvinne i all møtevirksomheten og alle møtereferatene.

Oppsummering

DMMH er en liten institusjon med kort vei fra ledelse til student og på tvers i organisasjonen, og det er et uttalt mål at saker skal løses raskt og lokalt. Komiteen er likevel i tvil om hvor bevisst høgskolen er på balansen mellom formelt og uformelt kvalitetsarbeid, og hvor godt kvalitetsarbeidet dokumenteres. Utydelige rolle- og ansvarsbeskrivelser og rapporteringslinjer fremstår som et hinder for både forankring og det systematiske kvalitetsarbeidet, og komiteen savner flere eksempler på hvordan høgskolen jobber med å lukke sine kvalitetssløyfer. Komiteen ser at høgskolen tilrettelegger for ulike arenaer for kvalitetsutvikling og erfaringsdeling, men finner lite skriftlig dokumentasjon som synliggjør hvordan høgskolen jobber for å fremme en kvalitetskultur blant ansatte og studenter. Lav studentdeltagelse på evalueringer, lang responstid og manglende informasjon til studentene om resultater fra kvalitetsarbeidet er faktorer som hemmer en god kvalitetskultur.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (2) er ikke oppfylt.

Ordninger for systematisk kontroll

§ 4-1 (3) Institusjonen skal ha ordninger for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstillir kravene i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 til § 3-3 og kapittel 2 i denne forskrift.

Vurdering

DMMH er en akkreditert høgskole og har fullmakt til selv å akkreditere studietilbud på bachelornivå, men må søke NOKUT om akkreditering av nye studietilbud på master- og ph.d.-nivå og ved vesentlige endringer av sine studietilbud på masternivå. Høgskolen har ingen studietilbud på ph.d.-nivå. Studietilsynsforskriften § 2-1 om forutsetninger for akkreditering, § 2-2 om krav til studietilbud og § 2-3 om krav til fagmiljø er de bestemmelsene som er de mest sentrale i kontrollen av høgskolens studietilbud. Komiteen foretrekker av analytiske grunner å dele opp sin vurdering i tre prosesser, en oppdeling som også DMMH gjør. Den ene prosessen er kontrollen i henhold til regelverket som høgskolen gjennomfører når den skal akkreditere nye studietilbud. Den andre gjelder nedleggelse av studietilbud. Den tredje prosessen er kontrollen med de eksisterende studietilbudene, også kalt revidering eller reakkreditering.

Komiteen har sett dokumentet «Moment for evaluering av/ved oppstart av nye emne/studietilbud». Høgskolen gjør rede for at dette er prosessbeskrivelsen for akkreditering av studietilbud på bachelornivå og for reakkreditering ved vesentlige endringer. Plandokumentet for oppstart av nye studietilbud er inndelt i fire deler med kulepunkt som formulerer spørsmål som den relevante rollen skal bruke i kvalitetsarbeidet. De fire delene er 1) Overordna strategiske moment, 2) Planleggingsstadiet, 3) Igangsetting og 4) Ved første gjennomkjøring.

I dokumentet «Rådfunk» skriver DMMH hvilke roller som gir mandat til å utvikle, følge opp og revidere studietilbudene. Det er studieprogramledermøter, studieprogramråd, emnemøter, emneansvarligmøter, masteremnemøter og seksjonsmøter. Ulike studietilbud og studiemodeller har ulike sammensetninger av de nevnte fora. Enkeltrøller er også beskrevet i dokumentet «Rådfunk». Det går frem at studieprogramleder/studieleder (se beskrivelser av roller i kap. 2.2) og emneansvarlige har ansvar for å ta beslutninger om sammenhenger i det enkelte studietilbudet og emnet. DMMH har også utviklet årshjul for emneansvarliges arbeid på de ulike barnehagelærerutdanningene på bachelornivå. Høgskolen har ikke dokumentert tilsvarende årshjul for emneansvarlige ved masterutdanningene. Under institusjonsbesøket kom det tydelig frem at kvalitetssystemet med dets beskrivelser av arbeidsoppgaver og ansvarsområder var til dels ukjent for flere ansatte i ulike roller. Se også komiteens vurderinger under studietilsynsforskriften § 4-1 (2).

Akkreditering av nye studietilbud

I dokumentet «Retningslinjer for emne- og studieplanarbeid» går det frem at det er «Styret, etter innstilling fra Rektor, som vedtar opprettelse eller nedleggelse av studium». Ved oppstart av nye studietilbud skal «overordnede strategiske moment» følges, se en

nærmere beskrivelse under § 4-1 (6). Plandokumentet «Moment for evaluering av/ved oppstart av nye emne/studietilbud» beskriver følgende under «Planleggingsstadium» (uttømmende liste):

- *Identifiser dei rette fagpersonane til å arbeide med emne/studieplan.*
- *Gi tid til utvikling ifølgje ANOP.*
- *Send første utkast på høyring i fagseksjonane.*
- *Legg emneplan/studieplan inn i emweb.*
- *Be Studieadministrasjonen gjere kvalitetssjekk.*
- *Be aktuell Prorektor (BLU/Master) om å gjere kvalitetsjekk.*
- *Vurdere om det er behov for ekstern fagfellevurdering, særleg ved små, interne fagmiljø.*
- *Lag styresak og be Styret akkreditere ny emneplan/studieplan.*

Når komiteen følger utviklingen av bachelorutdanningen i barnehagelærer i perioden 2015–2019, ser det ut til at DMMH ikke bruker studietilsynsforskriften eller NOKUTs «Veiledning om akkreditering av studietilbud – høyere utdanning» som grunnlagsmateriale for arbeidet med ny barnehagelærerutdanning (Ny BLU). Det er heller ikke lett å gjenkjenne DMMHs eget plandokument for oppstart av nye studietilbud i dokumentasjonen fra arbeidet med planlegging av Ny BLU. DMMH har fått akkreditert fire masterutdanninger ved søknad til NOKUT og er derfor godt kjent med de nasjonale kravene. Ved institusjonsbesøket fikk komiteen opplysninger om at utviklingen av Ny BLU var initiert av fagforeningene med utgangspunkt i et ressurs spørsmål. Komiteen gjenkjenner dette premisset i dokumentasjonen for Ny BLU. DMMH dokumenterer i styrets arbeid med strategisk handlingsplan 2022–2026 at høgskolen skal igangsette arbeid med strategiske bemanningsplaner.

Komiteen finner at DMMH har manglende rutiner for akkreditering av nye studietilbud. Plandokumentet dekker ikke kravene som stilles for kontroll av at alle studietilbud skal tilfredsstille kravene i studiekvalitetsforskriften og studietilsynsforskriften. Plandokumentet er mangelfullt, og det har ikke operasjonaliserbare henvisninger til ansvarsfordelingen ved akkreditering av nye studietilbud.

Kvalitetssikring og revidering av eksisterende studietilbud (reakkreditering)

Komiteen vektlegger i sin vurdering av kvalitetssikring og revidering av eksisterende studietilbud at noe av denne delen av kvalitetsarbeidet bør kunne utøves gjennom det uformelle kvalitetsarbeidet i et fagmiljø, i en seksjon eller ved et institutt. Likefullt viser komiteen til at det er et krav i studietilsynsforskriften om at det skal være ordninger for å systematisk kontrollere studietilbudene. Komiteen mener det ved DMMH er vanskelig å se hvordan det uformelle kvalitetsarbeidet kan bidra utfyllende til systematikken i dette arbeidet.

Kvalitetssystemets operative del beskriver ulike rapporter som skal produseres årlig eller per semester. Dette gjelder emneundersøkelser, praksisundersøkelser, lærernes undervisningsrapporter og studieplanundersøkelser. Disse undersøkelsene griper inn i hverandre, og de rapporterer på ulike og overlappende aspekter ved utdanningene. DMMH

har anbefalinger, men i liten grad krav, til hva undersøkelsene og rapportene skal omhandle, slik som bruk av FoU i undervisningen og sammenheng mellom undervisningens innhold og læringsutbyttebeskrivelsene. Komiteen ser at undersøkelsene og rapportene kunne ha gitt grunnlagsmateriale for en årlig revidering av studietilbudene ved DMMH, men en slik sammenheng er ikke beskrevet i kvalitetssystemet. Komiteen ser også at periodiske evalueringer vil kunne gi DMMH et godt grunnlagsmateriale for revidering av studietilbudene, men DMMH har ikke dokumentert planer for eller gjennomføringer av periodiske evalueringer. Se også komiteens vurderinger under studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2).

Beskrivelsene i «Rådfunk» av hvilke roller som har mandat til å utvikle, følge opp og revidere studietilbudene, viser i svært liten grad til kontroll av kravene som faller inn under gjeldende bestemmelse i studietilsynsforskriften § 4-1 (3). Komiteen anerkjenner at rollebeskrivelsene legger vekt på medvirkning i råd og utvalg, men mener at det er viktig for kvalitetsarbeidet at ressursene utnyttes for kontroll av eksisterende studietilbud.

I «Retningslinjer for emne- og studieplanarbeid» viser DMMH til at alle forslag om opprettelse eller nedleggelse av studietilbud skal være godt begrunnet, og viser til plandokumentet for opprettelse av nye studietilbud. Det er uklart hvordan nevnte plandokument kan brukes for vurderinger knyttet til nedleggelse av studietilbud, og om høgskolen har egne rutiner for nedleggelse. Komiteen har ikke sett eksempler på nedleggelse av studietilbud.

Gjennom både den skriftlige dokumentasjonen og intervjuene under institusjonsbesøket opplever komiteen en tilsynelatende forskjell i kvalitetsarbeidet mellom bachelor- og masterutdanningene. Høgskolen viser til at det arbeides konkret med sammenheng og progresjon i utdanningene i programrådsmøter ved masterstudiene. I emnemøter på masternivå diskuteres undervisnings-, lærings- og vurderingsformer og sammenhenger mellom økter i emnet. Når det gjelder bachelorutdanningene, er det i mindre grad tydelig for komiteen at det finnes diskusjoner rundt kravene i studietilsynsforskriften.

Systematisk kontroll av fagmiljø

Kravet om ordninger for systematisk kontroll innbefatter også kontroll av fagmiljøet knyttet til studietilbudene jf. studietilsynsforskriften § 2-3. På et overordnet nivå fremstår det som om DMMH har søkelys på fagmiljøene. I 2021 vedtok høgskolen å starte arbeidet med utvikling av strategiske bemanningsplaner. Bemanningsplanene vil være gode verktøy for kontroll av kravene til fagmiljø, gitt at de knyttes opp til studieprogramnivået. I dokumentasjonen og under institusjonsbesøket fikk komiteen beskrevet gode prosesser med hensyn til kvalitetssikring av den faglige kompetansen til fagmiljøet i studietilbudet jf. studietilsynsforskriften § 2-3 (4).

Oppsummering

Komiteen finner at kvalitetsarbeidet knyttet til ordninger for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstiller gjeldende krav, er varierende ved DMMH. Kvalitetssystemet har beskrivelser for arbeidet med utdanningskvaliteten, men komiteen vurderer beskrivelsene som utilstrekkelige og kan ikke se at de blir brukt. DMMH har dokumentert

praksis ved reakkreditering av studietilbud, men vurderingene av for eksempel fagmiljø blir i all hovedsak gjort på institusjonsnivå. Komiteen har sett spor av kontroll med studietilbud jf. studietilsynsforskriften § 2-2, men bare på masternivået. Også på masternivået er det tilsynelatende emneperspektivet som dominerer. Studietilsynsforskriften er tydelig på at bestemmelsen gjelder studietilbudsnivået. Det er også derfor komiteen konkluderer med at DMMHs ordninger for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstillere kravene i regelverket, ikke er tilstrekkelig for å oppfylle kravet.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (3) er ikke oppfylt.

Systematisk innhenting av informasjon

§ 4-1 (4) Institusjonen skal systematisk innhente informasjon fra relevante kilder for å kunne vurdere kvaliteten i alle studietilbud.

Vurdering

DMMH innhenter informasjon om studiekvalitet fra interne og eksterne kilder. I kvalitetssystemets operasjonelle del, under «Database», beskriver DMMH hvilke sykliske undersøkelser som skal gjennomføres. Alle undersøkelsene skal knyttes opp mot høgskolens kvalitetsindikatorer, og kvalitetssystemet beskriver hvilke undersøkelser som skal brukes til å innhente informasjon om de ulike kvalitetsindikatorerne, og hvordan informasjonsinnhenting skal gjennomføres. Kvalitetsarbeidet skal være tilgjengelig for innsyn når det gjelder både planlagte og gjennomførte undersøkelser, og lagres i en av de tre databasene, undersøkelsesregisteret, rapportregisteret eller rådataregisteret. Den omtalte databasen er imidlertid omfattende, og ledelsen erkjente under institusjonsbesøket at ikke alle ved DMMH har kjennskap til den, og at den er svært kompleks. Komiteen har ikke sett eksempler på noen av de tre databasene eller dokumentasjon som viser hvordan de fungerer i praksis.

Interne kilder

KSO har ansvaret for gjennomføringen av alle interne undersøkelser. I henhold til kvalitetssystemet skal KSO bestille undersøkelsene fra den eller de som KSO mener er best egnet til å undersøke og vurdere. All informasjon som innhentes, skal deretter resultere i en rapport som går tilbake til KSO, slik at arbeidet forankres i høgskolens kvalitetsarbeid. Komiteen leser videre at alle forslag til tiltak skal rapporteres til KSO, som skal sørge for at tiltakene adresseres til relevant instans som har myndighet til å følge opp tiltaket – i det fleste tilfeller er denne instansen høgskolens ledelse.

Hovedfokus i DMMHs sykliske undersøkelser er, ifølge kvalitetssystemet, emneundersøkelser, lærernes undervisningsrapport, studieplanundersøkelsen og praksisundersøkelsen. *Emneundersøkelsene* skal bidra til evaluering av undervisningen i et emne sett opp mot høgskolens fem kvalitetsindikatorer. Undersøkelsene skal gjennomføres ved slutten av hvert emne eller praksisperiode for de aktuelle praksisemnene. Emneansvarlig utarbeider en sammenfatning av undersøkelsen og konkretiserer forslag til tiltak, og resultatene drøftes videre i emnemøter og studieprogrammøter. Emneevalueringene ser ut til å ha en sentral plass i kvalitetsarbeidet, spesielt på bachelorutdanningen. Komiteen ser eksempler på evalueringer på emnenivå fra de ulike studietilbudene, men ingen på et overordnet studieprogramnivå. Komiteen vil her påpeke at dokumentasjonen viser til generelt lav svarprosent blant studentene på emneevalueringene – i det ene vedlagte eksempelet er det kun 19 prosent deltakelse blant studentene. Dette er en utfordring som gjelder flere av studentundersøkelsene, og som trekkes frem flere steder i dokumentasjonen. Se også komiteens vurderinger under studietilsynsforordningen § 4-1 (5). Med innføringen av Ny BLU innførte høgskolen også emnerapporter. Komiteen merker seg at emnerapporter derfor først ble tatt i bruk fra studieåret 2020/21.

Ved studieårets slutt evaluerer lærerne sin undervisning i *undervisningsrapporten*. Hensikten er å reflektere over hva som har fungert bra, hva som kan forbedres, og undervisningens sammenheng med læringsutbyttebeskrivelser og tildelte arbeidsressurser. Alle faglærerne skal skrive rapport hvert år, med prorektor og emneansvarlige eller studieprogramledere for det aktuelle fagområdet som mottakere. Komiteen har imidlertid ikke sett eksempler på disse undervisningsrapportene, og den innsendte dokumentasjonen viser heller ikke hvordan undervisningsrapportene brukes i kvalitetsarbeidet.

Ifølge kvalitetssystemet skal resultater fra både emneundersøkelsen og undervisningsrapporten sammenfattes i *studieplanundersøkelsen*. Denne skal ifølge høgskolen gjennomføres på studieprogramnivå. Komiteen har ikke sett eksempler på studieplanundersøkelsen eller hvordan denne sammenfatningen rapporteres videre eller brukes i kvalitetsarbeidet.

Praksisundersøkelsen består av fire deler og tar utgangspunkt i tre interne og én ekstern kilde. Studentene evaluerer sin opplevelse av praksis, herunder egen forberedelse til praksis, mottakelse, veiledning og læringsutbytter. I tillegg inngår praksisveileders vurdering av praksisarbeidet og en egen sammenfatning av praksis som også inkluderer praksisundersøkelsen besvart av praksislærere ute i praksisbarnehagene. Komiteen har sett eksempler på praksisundersøkelser besvart av student og praksislærer. Noen av undersøkelsene kommer med forslag til forbedringstiltak. Komiteen har imidlertid ikke grunnlag for å vurdere hvorvidt de foreslåtte tiltakene har blitt gjennomført og bidratt til kvalitetsutvikling.

Studentene får anledning til å gi innspill om studiekvaliteten på ulike måter. I tillegg til nevnte undersøkelser deltar studentene i en *eksamensundersøkelse* etter fullført eksamen. I denne undersøkelsen kartlegges studentenes opplevelse av relevans opp mot pensum/undervisning, læringsutbyttebeskrivelser og eksamensform. Høgskolen gjennomfører også en *oppstartsundersøkelse* rettet mot førsteårsstudenter for å kartlegge demografiske variabler og bakgrunner for søknad om opptak. Komiteen har kun sett en pilot av eksamensundersøkelsen og ingen eksempler på oppstartsundersøkelsen. Derfor er det vanskelig å vurdere hvorvidt disse er egnede kilder til å vurdere studiekvaliteten.

DMMH gjennomfører også en egen undersøkelse av frafall på masterutdanningen, hvor studentene inviteres til å besvare spørsmål knyttet til alder, bakgrunn, lønnet arbeid utenom studiene, progresjon og faglig veiledning. I tillegg til de ulike undersøkelsene har DMMH etablert *referansegrupper* for hvert emne, hvor studentrepresentanter fra hver klasse deltar. Gruppene ble igangsatt som et pilotprosjekt høsten 2020, for å gi underveis- og sluttvurdering av emnene i Ny BLU, og er derfor en forholdsvis ny ordning. Komiteen anser dette som et positivt initiativ for å legge til rette for studentmedvirkning og løpende innspill om studiekvalitet. Intervjuer med både studenter og ansatte under institusjonsbesøket bekreftet at referansegrupper har vært et vellykket tiltak så langt.

Som en del av kvalitetssikringen inngår muligheten til å komme med *spontane innspill* i varslingskanalen som ligger tilgjengelig på høgskolens nettsider. Ifølge systembeskrivelsen gir varslingskanalen ulike innspill knyttet til undervisning/praksis, studieadministrative

forhold, infrastruktur, mellommenneskelige relasjoner og annet. Innspillene sendes inn gjennom et eget skjema, fortrinnsvis med navngitt avsender. Innspillene skal gå til KSO, som oppretter sak og gir tilbakemelding om forventet saksgang. Komiteen kan imidlertid ikke se hvorvidt innspillene håndteres og dokumenteres systematisk.

Eksterne kilder

Eksterne kilder til informasjon om studiekvaliteten ved høgskolen er primært Studiebarometeret og SHoT-undersøkelsen. Høgskolen anser det som viktig at studentene deltar i disse undersøkelsene. Med utgangspunkt i generelt lav studentdeltakelse ved høgskolens egne undersøkelser, settes det av tid i undervisningen til å delta på de nasjonale undersøkelsene. Studentdeltakelsen på disse undersøkelsene har generelt vært høy.

Høgskolen fremhever selv sitt tette og gode samarbeid med praksisfeltet og viser til flere eksempler på samarbeid med yrkesfeltet i dokumentasjonen. *Praksisundersøkelsen* omfatter også evaluering fra praksislærere i praksisbarnehagene. Komiteen har sett eksempel på at det i denne evalueringen innhentes informasjon om samarbeidet med høgskolen praksisstedets opplevelse av studentenes nivå, egeninnsats og læringsutbytte. Denne undersøkelsen inngår som en del av KSO sine sykliske undersøkelser og bidrar med relevant informasjon om studiekvaliteten ved DMMH og kvaliteten på praksis. Evaluering av kvalitet i praksis fremstår som strukturert og systematisk. Dette inntrykket ble bekreftet gjennom møter med praksisveiledere, praksislærere i barnehagene og ulike aktører fra yrkesfeltet under institusjonsbesøket. De sakkyndige oppfatter det likevel slik at praksisundersøkelsen gir informasjon om selve gjennomføringen av praksis, ikke kvaliteten på de ulike studietilbudene.

Siden 2005 har DMMH ifølge egen redegjørelse arbeidet med barnehagebasert kompetanseutvikling. Denne ordningen ble videreført som *Regional ordning for kompetanseutvikling i barnehagen* (REKOM) fra 2019. Målet med REKOM er å sikre et stabilt og gjensidig utviklende samarbeid mellom kommunene i regionen, institusjoner med lærerutdanning og DMMH, slik at alle barn får et likeverdig barnehagetilbud av høy kvalitet. Intensjonen er svært god, og komiteen er ikke i tvil om at ordningen kan bidra til gjensidig kvalitetsutvikling dersom den fungerer etter hensikten.

Eksterne sensorer anses av høgskolen som viktige bidragsytere når det gjelder innspill om kvaliteten på både studentene og eksamensformene, og sensorene brukes aktivt av høgskolen. Flere av sensorene har vært tilknyttet høgskolen over flere år, hvilket gir god kjennskap til emnene og vurderingsformene over tid, slik at sensorene også kan gi innspill på endringer som er gjort underveis. Sensorene gir sine formelle tilbakemeldinger via et sensorskjema, og sensorrapportene anses av høgskolen selv som en av de viktigste målestokkene for kvalitet i studietilbudene. Komiteen har sett et eksempel på mal for sensorrapport som retter seg mot eksamen i et enkeltemne, og som består av spørsmål med åpne svarfelt. Sensorene kan også komme med forslag til endringer. Komiteen kan imidlertid ikke vurdere hvorvidt disse rapportene er gode kilder til informasjon, ettersom det er uklart hvor fylldige de er, og hvordan de brukes videre i kvalitetsarbeidet. Høgskolen viser også til bruk av *tilsynssensorer* for å få en ekstern vurdering av høgskolens

eksamensordninger. Tilsynsensorene skal bidra med en kritisk og grundig gjennomgang av læringsutbyttebeskrivelser, arbeidskrav og eksamensordninger i et emne. I et dokumentert eksempel på en tilsynssensurrapport fra BKNHB1030 ser komiteen at sensor har foretatt en grundig evaluering av blant annet faglige krav, faglig nivå på besvarelsen og læringsutbyttebeskrivelsen. Videre svarer sensor spørsmål til det faglige innholdet i læringsutbyttet og gir konkrete forslag til endringer. Dette anser komiteen som en god kilde til informasjon til kvalitetsindikator 1 i kvalitetssystemet – vel å merke dersom rapporten fra tilsynssensor tas til følge og de foreslåtte tiltakene iverksettes.

Felles studentsystem (FS), Samordna opptak (SO) og Database for statistikk om høyere utdanning (DBH) blir brukt for å hente ut nøkkeltall om både opptaksgrunnlag, rekruttering og gjennomføring blant studentene. Disse kildene blir også brukt til å gi kunnskap om frafall og hvor mange studenter som har fullført på normert tid. Høgskolen viser til deltakelse i *NIFUs kandidatundersøkelse*, men da NOKUT ba om ettersending av tilleggsdokumentasjon, kom det frem at høgskolens studenter deltok for første gang i 2021, og at resultatene ikke foreligger før høsten 2022.

Oppsummering

Komiteen har merket seg at prosedyrene og de nedskrevne rutinene for innhenting av informasjon i kvalitetssystemet er svært detaljerte, og at systembeskrivelsen fremstår som komplisert. Samtidig virker datainnhenting tilfældig og lite systematisk. Komiteen er derfor usikker på i hvilken grad prosedyrene og de ulike databasene blir brukt i praksis. DMMH kan med fordel forenkle prosedyrene for informasjonsinnhenting og sørge for at både informasjonskildene og selve innhenting og bearbeidingen av data i større grad tilpasses høgskolens størrelse og behov. Komiteen er usikker på hvorvidt høgskolens innhenting av informasjon danner et *helhetlig* bilde av kvaliteten i studietilbudene på både bachelornivå, masternivå og videreutdanning. Komiteen viser til vurderingene under studietilsynsforskriften § 4-1 (1) og anbefaler at høgskolen reviderer sine kvalitetsindikatorer slik at de blir mer relevante for virksomheten. I oversikten over kvalitetsindikatorer med tilhørende undersøkelser fremgår det heller ikke tydelig hvilke informasjonskilder som benyttes. For flere av indikatorene brukes «særskilte undersøkelser», uten at disse blir beskrevet nærmere. DMMH bør se informasjonskildene i sammenheng med sine studietilbud og vurdere hvilke kilder den skal bruke, og hvordan studentevalueringer skal vektes mot andre kilder. Dette vil styrke det samlede kunnskapsgrunnlaget for det videre kvalitetsarbeidet. Komiteen vil bemerke at høgskolens kilder primært gir informasjon om kvalitet på emnenivå, og at høgskolen systematisk må innhente informasjon fra relevante kilder for å vurdere kvaliteten i alle studietilbud.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (4) er ikke oppfylt.

Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet

§ 4-1 (5) Kunnskap fra kvalitetsarbeidet skal brukes til å utvikle kvaliteten i studietilbudene og avdekke eventuelt sviktende kvalitet. Sviktende kvalitet skal rettes opp innen rimelig tid.

Vurdering

I sin redegjørelse skriver høgskolen at «alle emner og studieprogram er en del av en rulleringsplan for spørreundersøkelser». I henhold til KSO sitt mandat og årshjul, har organet ansvar for å lage de ulike emne-, bachelor- og masterundersøkelsene, bearbeide data som samles inn fra disse undersøkelsene, og formidle forslag til tiltak fra undersøkelsene til «aktuelle parter». Alle undersøkelser med mer enn 20 prosent svarrespons skal inkluderes i en rapport som løftes inn i det videre kvalitetsarbeidet. Hvordan funnene fra de ulike undersøkelsene skal følges opp, skal gå frem av både emnerapporter og programledernes årsrapporter, og studieårets undersøkelser presenteres også i den årlige kvalitetsrapporten.

Videreutvikling av kvalitet

Dokumentasjonen viser til eksempler på hvordan høgskolen har brukt informasjon fra kvalitetsarbeidet til å videreutvikle sine studietilbud, og et av de mest tydelige er revideringen av høgskolens største studieprogram, *bachelor i barnehagelærerutdanning* (BLU). Målet med revideringen var å oppnå økt studiekvalitet og å frigjøre flere ressurser til undervisning og studentveiledning ved å forenkle studiemodellene og tilrettelegge for flere felles emner for heltidsutdanningene. Endringene har ifølge høgskolen selv ført til bedre samkjøring på tvers av studietilbud, og de nevnte fellesemnene har gitt behov for færre emneansvarlige. Denne overgangen til Ny BLU har blitt trukket frem flere steder i dokumentasjonen og ved institusjonsbesøket som en viktig prosess med bred involvering.

Arbeidskravprosjektet er et direkte resultat av emneevalueringer og tilbakemeldinger fra studentene, som pekte på at det ikke var samsvar mellom høgskolens forventninger til arbeidsmengde og studentenes opplevde arbeidsmengde. Studentene meldte ifra om for stor arbeidsbelastning på de ulike emnene, og at for mange av arbeidskravene kom samtidig. Det kom også frem at noen av arbeidskravene var lagt inn i studentenes timeplan i forkant av at de hadde fått undervisning i aktuelt emne. Prosjektet resulterte i en gjennomgang av timeplanen og en mer fornuftig fordeling av arbeidskrav gjennom året.

Ved høgskolens masterprogram og etter- og videreutdanninger fremstår arbeidet med kvalitetsutvikling systematisk og ryddig. I tillegg til at alle emnene på masternivå evalueres i en fast syklus i regi av KSO, har høgskolen jevnlig samtaler med studenttillitsvalgte på kullene og sluttevalueringer, noe som bidrar til kontinuerlig kvalitetsutvikling på studietilbudene. Komiteen har sett flere møterefater som viser at undervisere og veiledere jevnlig drøfter ulike aspekter ved studiekvalitet på emne- og programmøter, og alle emner er oppe til revisjon én gang i året. Prorektor for master inviterer årlig til et evalueringsseminar for alle studieprogramledere og emneansvarlige, for drøfting av felles fokusområder. Høgskolen skriver også i sin redegjørelse at *nasjonal lederutdanning for styrelse i barnehage* i Ålesund er bygget opp som et resultat av erfaringer med tilsvarende

tilbud ved høgskolens campus i Trondheim. Gjennom flere kull har DMMH over tid etablert godt utprøvde rutiner for evaluering av kvalitet i det aktuelle studietilbudet, med både informasjon fra studenter, fagansatte, sensorer og systematiske evalueringer gjennomført av eksterne. Kunnskap fra kvalitetsarbeidet har blant annet blitt brukt til å justere strukturelle forhold som antall og lengde på samlinger og faglig innhold i de ulike emnene.

Statistikk fra DBH viser at DMMH ligger lavere enn gjennomsnittet for både statlige og private institusjoner når det gjelder studentenes gjennomføringsgrad på masterutdanningene. Komiteen ser at høgskolen har brukt datagrunnlaget om frafall og gjennomføring til å gjennomføre en intern undersøkelse for å kartlegge frafall blant studentene, og spesielt mannlige studenter. Dette arbeidet resulterte i rapporten «Gutter som slutter» fra 2020. Komiteen vil berømme dette arbeidet, som både har til hensikt å øke prosentandelen av mannlige studenter ved høgskolen og å rette søkelyset mot menn i barnehager på nasjonalt og internasjonalt nivå. Komiteen ser imidlertid ikke hvordan resultatene fra arbeidet er brukt, og hvorvidt rapporten har vært oppe til diskusjon i aktuelle fora. De sakkyndige oppfordrer høgskolen til å videreføre resultatene fra prosjektet og jobbe mer målrettet med tiltak for å øke gjennomstrømningen på sine utdanninger.

DMMH viser til flere eksempler på at informasjon fra eksterne bidragsyttere har bidratt til utvikling av studiekvaliteten ved høgskolen. Tilbakemeldingene fra praksisfeltet er sentrale og kommer gjennom praksisrapporter, sluttvurdering fra praksis og møter med representanter fra praksisstedene. Det kommer tydelig frem at høgskolen har en tett dialog med både styrere i barnehager og praksislærere gjennom studieløpet, og disse bidrar med både innspill til skikkethetsvurderinger, tilbakemeldinger om arbeidskrav og læringsutbyttebeskrivelser og studentenes teoretiske kunnskap når de kommer ut i praksis. Praksisfeltet var ifølge høgskolen også involvert i revideringen av BLU, men komiteen har ikke sett dokumentasjon på disse bidragene.

Høgskolen har gjennom evalueringer fra tilsynssensorer fått konkrete tilbakemeldinger og forslag til forbedringsområder. Dokumentasjonen peker imidlertid på at tilsynssensors kompetanse og erfaring har avgjørende betydning, og det har vært delte tilbakemeldinger på utbyttet av tilsynssensur. Komiteen oppfordrer derfor høgskolen til å se på egne prosedyrer og krav til kompetanse og erfaring blant sensorene, og samtidig vurdere relevansen ved bruk av tilsynssensorer.

Avdekking av sviktende kvalitet

Det er et mål at utfordringer og eventuell svikt skal løses lokalt og på et så lavt nivå som mulig i organisasjonen. Det går ikke klart frem av dokumentasjonen hvordan planlegging, gjennomføring og oppfølging av tiltak på lavt nivå skal dokumenteres. Det er heller ikke tydelig for komiteen hvordan styret blir informert om eventuell kvalitetssvikt. Komiteen peker på at det flere steder i dokumentasjonen vises til eksempler på hvordan sviktende kvalitet avdekkes, uten at det kommer frem hvordan den sviktende kvaliteten følges opp. Mest fremtredende er den gjentatte utfordringen med lav studentdeltakelse på undersøkelser, som trekkes frem i flere oppsummeringer og rapporter, og som ikke følges opp systematisk.

Komiteen ser at lav deltagelse på studentundersøkelser er meldt inn som et forbedringsområde i kvalitetsrapportene, både i 2018/19, 2019/20 og 2020/21. Til tross for at denne utfordringen har blitt påpekt i kvalitetsrapporten i tre påfølgende år, merker komiteen seg at det ikke finnes spor i dokumentasjonen på hvordan utfordringen har blitt fulgt opp. Komiteen ser fra rapporten for 2020/21 at KSO arbeider med å finne løsninger for å få studentene mer engasjerte i de sykliske emneundersøkelsene, men ikke hvilke mulige tiltak som kan og bør iverksettes. Komiteen stiller seg noe undrende til hvordan høgskolen over lang tid kan ha så lav studentdeltakelse, og likevel peke på studentevalueringer som sentrale i sitt kvalitetsarbeid. Komiteen mener at deltagelse med en grenseverdi på så lavt som 20 prosent for å bli vurdert i en rapport ikke vil kunne anses som særlig representativt for en gruppe, og resultatene fra undersøkelser med tilsvarende svarprosent bør derfor heller ikke tillegges stor vekt. Under institusjonsbesøket ble komiteen fortalt at høgskolen i noen tilfeller hadde lagt undersøkelsene til undervisningen eller lovet kake til studentene for å svare på undersøkelsene, med positiv effekt på deltagelsen. Komiteen anbefaler DMMH å fortsette med tiltak for å øke deltagelsen samt å dokumentere tiltakene.

Kvalitetsrapportene er utformet slik at de innledende kapitlene foretar en gjennomgang av undersøkelsene som er igangsatt av KSO og andre interne rapporter det aktuelle året. Rapporten oppsummerer både eksempler på god kvalitet og hvilke forbedringsbehov som finnes. Komiteen vurderer dette som positivt, da det bidrar til å belyse indikasjon på sviktende kvalitet som bør rettes opp. Komiteen kan se beskrivelser av hvordan enkeltsaker er fulgt opp i løpet av studieåret, og hvordan de såkalte korte kvalitetssløyvene lukkes, som endringer i formuleringer av læringsutbyttebeskrivelser, vurderingskriterier og pensum i enkelte emner. Det er imidlertid en svakhet at forbedringsbehovene i hovedsak er knyttet til endringer på emnenivå, og at det i liten grad jobbes med behov på studietilbudsnivå. Det er ingen dokumentasjon i kvalitetsrapportene på at tiltak som var nedtegnet i forrige års i kvalitetsrapport, har blitt fulgt opp. Det går heller ikke tydelig frem hvem som har ansvar for å følge opp med tiltak når det avdekkes tegn til kvalitetssvikt, hvordan ansvar skal fordeles mellom ulike aktører, eller hvilken frist vedkommende har for å gjennomføre tiltak. Det er videre en svakhet at kvalitetsutviklingen ikke knyttes bedre opp mot kvalitetsindikatorene. Se også komiteens vurderinger av studietilsynsforskriften § 4-1 (1).

Oppsummering

Komiteen har tillit til at høgskolen arbeider med å videreutvikle kvaliteten i studietilbudene, men det er vanskelig å se i hvilken grad videreutviklingen skjer systematisk, hvordan forbedringstiltak følges opp, og hvem som har ansvar. Det går frem av dokumentasjonen at det meste blir gjort på emnenivå, og komiteens inntrykk er at DMMH ikke i tilstrekkelig grad arbeider systematisk med utdanningskvalitet på et overordnet nivå over tid. Til tross for at komiteen ser eksempler i dokumentasjonen på at svakheter oppdages og følges opp i det daglige kvalitetsarbeidet, vurderer komiteen at DMMH i for liten grad bruker kunnskap fra kvalitetsarbeidet til å utvikle kvaliteten i studietilbudene, avdekke eventuell sviktende kvalitet og rette opp sviktende kvalitet innen rimelig tid.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (5) er ikke oppfylt.

Vurdering og utvikling av institusjonens studieportefølje

§ 4-1 (6) Resultater fra kvalitetsarbeidet skal inngå i kunnskapsgrunnlaget ved vurdering og strategisk utvikling av institusjonens samlede studieportefølje.

Vurdering

DMMH er en spesialisert høgskole som utdanner kandidater til barnehagesektoren. I statuttene for stiftelsen som driver høgskolen, står det at formålet til stiftelsen er «å drive barnehagelærerutdanning og annen type høyskoleutdanning, samt kursvirksomhet innen høyskolens fagområde». Dette setter sitt preg på hvordan høgskolen arbeider med strategisk utvikling av den samlede studieporteføljen. Kravet i § 4-1 (6) slår fast at resultater fra kvalitetsarbeidet skal inngå i kunnskapsgrunnlaget ved vurdering og strategisk utvikling av institusjonens samlede studieportefølje. Det betyr at kunnskapen fra kvalitetsarbeidet ved DMMH skal være én av flere komponenter når beslutninger om den samlede porteføljen ved institusjonen blir tatt. Høgskolens kvalitetssystem inneholder dokumentet «Moment for evaluering av/ved oppstart av nye emne/studietilbud». DMMH skriver i sin redegjørelse at «[v]urderingsprosessen knyttet til utvikling av studieporteføljen er nærmere beskrevet i 'Moment [...]»'. Se også komiteens vurderinger under studietilsynsforskriften § 4-1 (3).

DMMHs kvalitetssystem legger opp til at kvalitetsarbeidet skal gjennomgås i kvalitetsrapportene, hvor resultatene fra kvalitetsarbeidet presenteres i større eller mindre grad. Det er ingen gjennomgang av den strategiske utviklingen av studieporteføljen i kvalitetsrapportene. Høgskolen bør vurdere å ta i bruk relevansevalueringer, kandidatundersøkelser og periodiske evalueringer som kunnskapsgrunnlag for disponeringer av ressurser innen strategisk studieporteføljeutvikling. I dokumentet «Årsrapport 2020» går DMMH gjennom de fem strategiske målene fra 2017. Høgskolen legger også til et sjettede strategisk satsningsområde om at de på sikt ønsker å etablere en barnehagefaglig doktorgradsutdanning. I gjennomgangen av de nå seks strategiske målene foretar DMMH en strategisk vurdering av studieporteføljen. Her vises det blant annet til oppstart av nye studietilbud. Resultater fra kvalitetsarbeidet blir i liten grad knyttet til denne gjennomgangen.

I sin redegjørelse skriver høgskolen at styresak S93/21 viser den strategiske planleggingen som blir gjort av neste års studietilbud. Sak S93/21 «Studieprogrammer som lyses ut 2022/23» gjør imidlertid ingen vurderinger av studieporteføljen opp mot resultat fra kvalitetsarbeidet, og saken presenterer kun en liste over de studieprogrammene som skal lyses ut for studieåret 2022/23. Komiteen anbefaler at styresaker om utvikling av høgskolens studieportefølje i større grad synliggjør høgskolens overordnede mål og strategi, sett opp mot regionale, nasjonale og internasjonale trender og behov i barnehagesektoren.

Det er positivt at høgskolen utvikler profesjonsstudier i slike tilfeller hvor lokalt arbeidsliv uttrykker behov for en særskilt kompetanse, som i studietilbudene DMMH tilbyr i Kristiansund og i Ålesund. Komiteen peker imidlertid på at det ikke kommer frem at denne

utviklingen av studietilbud er et resultat av systematisk bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet ved DMMH.

Høgskolen har en innretning av studieporteføljen mot barnehagesektoren. Komiteen finner det derfor naturlig at DMMH tar eksterne interessenter mer aktivt inn i høgskolens kvalitetsarbeid og også mer langsiktige prosesser for strategisk utvikling av studieporteføljen. I kvalitetsarbeidet er det til dels bred, uformell kontakt med barnehagene, men barnehager er bare en del av den brede samfunnssektoren som har behov for kompetansen fra DMMH. Komiteen anbefaler DMMH å systematisere bruken av representanter fra arbeidslivet inn i det overbyggende studieporteføljearbeidet. Ved statlige institusjoner er Råd for samarbeid med arbeidslivet (RSA) pålagt av Kunnskapsdepartementet. Et tilsvarende organ kan være en positiv faktor i porteføljeutviklingen for en institusjon med en spisset strategisk innretning, som DMMH.

I dokumentet «Rådfunk» beskrives Strategisk råd ved DMMH slik:

Strategisk råd er høgskolens sentrale strategiske organ og kan uttale seg om høgskolens overordnede strategier knyttet til alle vesentlige virksomhetsområder som undervisning, FoU, ekstern virksomhet, økonomi og drift. Rektor bruker tilrådingene fra Strategisk råd i sitt daglige arbeid og i saksframlegg til styret. Vedtakene i Strategisk råd skal være på et prinsipielt nivå.

Komiteen ønsket å se nærmere på funksjonsområdet for Strategisk råd under institusjonsbesøket. Det kom frem av intervjuene at rådet i praksis ikke fungerer i henhold til beskrivelsene i «Rådfunk». De sakkyndige vurderer det slik at det finnes et stort potensial for styrking av kvalitetsarbeidet ved DMMH, ved å synliggjøre hvordan Strategisk råd bidrar i tråd med beskrivelsen av rådet. Strategisk råd kan ha en ytterligere positiv effekt på utdanningskvaliteten hvis rådet blir involvert i den strategiske utviklingen av DMMHs samlede studieportefølje.

Oppsummering

Komiteen er av den oppfatning at det gjøres mye godt arbeid ved DMMH med hensyn til utvikling av institusjonens studieportefølje. DMMH er i en posisjon hvor institusjonen kan respondere raskt på politiske signal og arbeidsmarkedets behov for kompetanse. Komiteen ser også at høgskolens kvalitetssystem ikke er oppdatert i tråd med dagens behov. Høgskolens kvalitetsarbeid ser ut til å gjennomføres fristilt fra kvalitetssystemet og er derfor ikke dekkende for kravet om systematisk kvalitetsarbeid. DMMH har ikke dokumentert at resultater fra kvalitetsarbeidet i tilstrekkelig grad inngår i kunnskapsgrunnlaget ved vurdering og strategisk utvikling av den samlede studieporteføljen. Det kommer frem i dokumentasjonen rundt prosessene med Ny BLU og masterutdanningene.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (6) er ikke oppfylt.

4 Komiteens konklusjon

Konklusjon

Det systematiske kvalitetsarbeidet ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehageutdanning har vesentlige mangler. Følgende krav er ikke oppfylt: universitets- og høyskoleloven § 1-6, studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) og studietilsynsforskriften § 4-1 (1), § 4-1 (2), § 4-1 (3), § 4-1 (4), § 4-1 (5) og § 4-1 (6). Manglene er av en slik art at institusjonen må gjennomføre omfattende tiltak for at de sakkyndige skal ha tillit til at institusjonens systematiske kvalitetsarbeid sikrer og videreutvikler utdanningskvaliteten.

Komiteens kommentarer til konklusjonen

Den sakkyndige komiteen anerkjenner at DMMHs visjon om å ligge i front når det gjelder kompetanse og engasjement til barns beste bidrar til et godt arbeid med å utvikle gode utdanninger. Komiteen opplever at visjonen er godt forankret blant høgskolens ledelse og ansatte, og at denne forankringen er viktig for høgskolens identitet. For komiteen fremstår det som at høgskolen har utviklet studietilbud i henhold til samfunnets behov, og at praksisfeltet er godt ivaretatt i grunnutdanningene.

Komiteen finner videre grunn til å løfte frem diskusjonene de sakkyndige har hatt med DMMHs ledelse, som svært fruktbare. Ledelsen understreket behovet for å revidere dagens kvalitetssystem og spesielt kvalitetsindikatorne. Komiteen støtter ledelsens syn.

DMMH har beholdt sin identitet som en liten og oversiktlig høgskole, men har ikke tatt tilstrekkelig hensyn til sin vekst over tid. Kvalitetssystemet fremstår ikke med en helhetlig oppbygging hvor de enkelte delene av kvalitetsarbeidet inngår på en systematisk måte. Høgskolen har ikke synliggjort at de gjeldende kravene til systematisk kvalitetsarbeid er ivaretatt i kvalitetsarbeidet ved høgskolen. Kvalitetssystemet, slik det ble utformet i 2014, er for komplekst sett opp mot DMMHs organisasjonsstruktur. Her vil komiteen særlig trekke frem utfordringer med enhetlig strategisk styring av utdanningene, uklare roller og upresis ansvarsfordeling, manglende sammenheng i kvalitetssystemet og manglende systematikk i kvalitetsarbeidet. Komiteen finner at kvalitetssystemet har et stort potensial for forenkling. En forenkling vil legge bedre til rette for at DMMH oppfyller krav og forventninger både fra høgskolen selv og fra nasjonale myndigheter.

I et kvalitetssystem er det avgjørende at de enkelte aktørene, som utvalgene, enkeltpersonene eller linjestrukturane, kan fungere i henhold til systemets rammebetingelser. Det forutsetter kunnskap om systemet for den enkelte aktør. Det forutsetter også at systemet ivaretar innspill fra evalueringer, undersøkelser og annen kunnskapsinnhenting, og at det synliggjør hvordan disse håndteres i organisasjonen gjennom tydelige kvalitetssløyfer. Det er viktig at kvalitetssystemet har tydelige strukturer og rapporteringslinjer. Systematikken i kvalitetsarbeidet fremstår som svak ved DMMH. På bakgrunn av hvordan kvalitetssystemet er utformet, konkluderer komiteen med at det ikke fungerer slik at ansatte og studenter kan bruke kvalitetssystemet for å oppfylle kravene til

systematisk kvalitetsarbeid. Høgskolens evne til å drifte og utvikle sitt kvalitetssystem vurderes som lav.

Komiteen finner videre grunn til å vise til at det er gjort endringer i studiekvalitetsforskriften og studietilsynsforskriften etter at DMMHs kvalitetssystem ble utformet. At kvalitetssystemet ikke er revidert i henhold til endringer i nasjonalt regelverk, er vanskelig å forene med tilfredsstillende sikring og videreutvikling av kvaliteten i utdanningene.

Krav til oppretting

Dronning Mauds Minne Høgskole må rette opp i følgende mangler for å oppfylle kravene i universitets- og høyskoleloven § 1-6, studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) og studietilsynsforskriften § 4-1 (1), § 4-1 (2), § 4-1 (3), § 4-1 (4), § 4-1 (5) og § 4-1 (6):

- **uhl § 1-6 Kvalitetssikring**
DMMH må revidere kvalitetssystemet slik at det er bedre tilpasset institusjonens størrelse og egenart, og samtidig sørge for at systemet er fleksibelt og gir rom for endringer i studieporteføljen. Kvalitetssystemet må ha tydelige og forenklete prosessbeskrivelser, rutinebeskrivelser og rolle- og ansvarsbeskrivelser, være tilpasset alle utdanningsnivå og anvendes på både studietilbudsnivå og emnenivå. Kvalitetssystemet må forsterkes med tydelige tiltaksløyper med rapporteringslinjer og rutiner for transparent informasjonsflyt for alle involverte parter. Gjennom kvalitetsarbeidet må høgskolen ta i bruk undersøkelser som sikrer og videreutvikler utdanningskvaliteten på både emnenivå og studietilbudsnivå. Kvalitetsarbeidet må bygge på tidligere arbeid og funn fra undersøkelser, og studietilbudsnivået må ha en tydelig gevinst av kvalitetsarbeidet.
- **studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) Periodiske evalueringer**
DMMH må utvikle retningslinjer for periodiske evalueringer som er dekkende for forskriftens krav, og dokumentere gjennomføring av periodiske evalueringer i henhold til retningslinjene.
- **studietilsynsforskriften § 4-1 (1) Strategi og kvalitetsområder**
DMMH må bruke kvalitetssystemet i sammenheng med det strategiske rammeverket. Kvalitetsindikatorer med underindikatorer må revideres slik at de understøtter den strategiske styringen og utviklingen av utdanningene, og kvalitetsindikatorerne må brukes i kvalitetsarbeidet.
- **studietilsynsforskriften § 4-1 (2) Forankring og kvalitetskultur**
DMMH må sørge for forankring av kvalitetsarbeidet i institusjonens styre og ledelse på alle nivåer. Det innebærer å revidere og forenkle rolle- og ansvarsbeskrivelsene slik at det kommer tydelig frem hvem som har ansvar for gjennomføring, rapportering og oppfølging av planlagte prosesser. Rapporteringslinjene må være tydelige. Videre må høgskolen sørge for å fremme en kvalitetskultur hvor ansatte og studenter involveres i kvalitetsarbeidet og får tilbakemeldinger om resultater av arbeidet.

- **studietilsynsforskriften § 4-1 (3) Ordninger for systematisk kontroll**
DMMH må utvikle retningslinjer for opprettelse av nye og kontroll av eksisterende studietilbud som følger kravene i studiekvalitetsforskriften § 3-1 til § 3-3 og studietilsynsforskriften kapittel 2. Videre må høgskolen dokumentere at retningslinjene etterfølges på studieprogramnivå, i henhold til de nevnte kravene.
- **studietilsynsforskriften § 4-1 (4) Systematisk innhenting av informasjon**
DMMH må balansere bruken av interne og eksterne kilder på tvers av studietilbud og innhente relevant informasjon på en systematisk måte, slik at kildene samlet sett beskriver det helhetlige studietilbudet. Det innebærer blant annet å revidere kvalitetsindikatorerne, som er styrende for hvilke kilder som brukes, og hvilken informasjon som skal hentes inn.
- **studietilsynsforskriften § 4-1 (5) Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet**
DMMH må vise at informasjonen som samles inn, blir brukt systematisk til å utvikle kvaliteten i studietilbudene og til å avdekke sviktende kvalitet. Dette arbeidet må videre dokumenteres, slik at tiltak kan følges opp og evalueres.
- **studietilsynsforskriften § 4-1 (6) Vurdering og utvikling av institusjonens studieportefølje**
DMMH må dokumentere at kvalitetssystemets strategiske moment for utvikling av studieporteføljen blir fulgt. Høgskolen må videre dokumentere hvordan resultater fra kvalitetsarbeidet blir brukt som kunnskapsgrunnlag ved vurdering og strategisk utvikling av DMMHs samlede portefølje. Det må gå frem av DMMHs kvalitetssystem hvordan vurdering og strategisk utvikling av studieporteføljen skal gjøres, og hvilken ansvarsfordeling som ligger til grunn for denne delen av kvalitetsarbeidet.

I kapittel 5 gir komiteen DMMH råd om videre utvikling av det systematiske kvalitetsarbeidet. Alle disse rådene går ut over minstekravene i loven og forskriftene.

5 Vedlegg til komiteens rapport til NOKUT

Råd til videreutvikling av institusjonens systematiske kvalitetsarbeid

I tillegg til å vurdere om kvalitetsarbeidet oppfyller kravene i universitets- og høyskoleloven § 1-6 og § 4-3 (4), studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) og studietilsynsforskriftens kapittel 4, ligger det i komiteens mandat å gi råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet ved institusjonen.

Den sakkyndige komiteen vil gi følgende råd til Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning:

- DMMH bør revidere formatet og strukturen for årlig kvalitetsrapportering. Kvalitetsrapporten bør knytte forbedringspunkt tydeligere opp mot kvalitetsindikatorerne med tilhørende underindikatorer. Tiltaksplaner fra kvalitetsrapportene bør følges opp og evalueres i påfølgende års rapport. Komiteen anbefaler videre at kvalitetsrapporten inneholder en oversikt over konkrete planlagte tiltak, og at det går klart frem hvem som har ansvar for oppfølging, og hvilke frister som settes, slik at kvalitetssvikt kan rettes opp innen rimelig tid. Kvalitetsrapporten bør inneholde en analyse av samfunns- og arbeidslivets perspektiv innenfor den strategiske utviklingen av DMMHs studieportefølje. DMMH bør gjennomgå de tre rapporteringsstrukturene for kvalitetsrapporten, PBO-rapporten og læringsmiljørapporten for å forenkle rapporteringskravene, forhindre overlapp og forbedre synergieffektene. Høgskolen bør i tillegg vurdere større grad av samrapportering i de ulike rapporteringsstrukturene.
- DMMH bør dokumentere sitt arbeid med alle dimensjoner av læringsmiljøet, også det psykososiale læringsmiljøet. Videre bør høgskolen sørge for tydeligere beskrivelser av planlagte tiltak for læringsmiljøet, med ansvar og frister for oppfølging, og sørge for å evaluere gjennomførte tiltak.
- DMMH bør synliggjøre hvordan studentevalueringene følges opp og anvendes for å utvikle utdanningskvaliteten.
- DMMH bør benytte praksisrapportene for å vurdere kvaliteten på studietilbudene. Høgskolen bør vurdere hvordan praksis knyttes faglig til de andre emnene i studietilbudet, og hvordan praksis fungerer som lærings- og vurderingsform i studietilbudet, jf. studietilsynsforskriften § 2-2 (4) og § 2-2 (5).
- Dokumentene «Rådfunk» og «ANOP» bør revideres i lys av overlapp og rollekonflikter og ses i sammenheng med det reviderte kvalitetssystemet.
- Ved gjennomgang av roller og ansvar i kvalitetsarbeidet bør DMMH gå nærmere inn på hvorvidt rektors involvering og beslutningsrett i alle prosesser kan være til hinder for deltagelse og reell medvirkning fra andre involverte parter, og derfor også for forankringen av kvalitetsarbeidet hos ledere på alle nivå.
- DMMH bør evaluere ordningen med referansegrupper før ordningen videreføres og eventuelt utvides.

- DMMH vil dra fordel av å bygge sitt strategiske rammeverk nedover i organisasjonen og slik synliggjøre hvordan handlingsplaner og årsplaner blir til gjenstand for strategisk styring, og hvordan kvalitetsindikatorerne bør tilpasses det strategiske rammeverket.
- Komiteen anbefaler at styresaker om utvikling av høgskolens studieportefølje i langt større grad ivaretar høgskolens overordnede mål og strategi, sett opp mot regionale, nasjonale og internasjonale trender og behov i barnehagesektoren.
- DMMH bør vurdere bruk av relevansevalueringer, kandidatundersøkelser og periodiske evalueringer som kunnskapsgrunnlag for vurdering og strategisk utvikling av studieporteføljen. Ved vurdering og langsiktig strategisk utvikling av DMMHs studieportefølje bør høgskolen på en systematisk og tydelig måte involvere eksterne parter og studenter.

6 DMMHs uttalelse til innstillingen



Vår dato
23.08.2022

Vår referanse
21/00140-12

Deres dato
30.06.2022

Deres referanse
21/08170-27

Vår saksbehandler
Stian Eilertsen
Stian.Eilertsen@dmmh.no

NOKUT
Postboks 578
1327 LYSAKER

Uttalelse fra DMMH til innstillingen fra sakkyndig komité i forbindelse med tilsyn med høyskolens systematiske kvalitetsarbeid

DMMH viser til oversendt innstilling fra sakkyndig komité i forbindelse med NOKUTs tilsyn med høyskolens systematiske kvalitetsarbeid. Innstillingen ble mottatt 30.06.2022.

DMMH takker komiteen for et grundig arbeid og nyttige tilbakemeldinger til det videre kvalitetsarbeidet ved høyskolen. Høyskolen har allerede satt i gang et arbeid med å endre kvalitetssikringssystemet. NOKUTs tilsyn og komiteens innstilling vil være til god hjelp i arbeidet med endring og forbedring slik at vi får et kvalitetssikringssystem som tilfredsstiller kravene

Vi vil også takke sekretariatet i NOKUT for god dialog og prosess i forbindelse med dokumentasjonsarbeidet.

Med hilsen

Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning

Marianne Uri Øverland
styreleder

Else Berit Skagen
rektor

Elektronisk dokumentert godkjenning uten underskrift



DRAMMENSVEIEN 288 | POSTBOKS 578,1327 LYSAKER | T: 21 02 18 00 | [NOKUT.NO](https://www.nokut.no)